72ste JAARGANG No. 9423 — Vrijdag 23 September 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

„Janet" buigt af in westelijke richting

Gezaghebbers van Curacao en Aruba waakzaam i.v.m. orkaan-gevaar

„Janet" raast boven Barbados; tien mensen onder puin van instortende kerk bedolven

De orkaan „Janet", de tiende van dit seizoen, welke zich in het midden van deze week op de Atlantische Oceaan, ongeveer 500 kilometer ten Zuid Oosten van Martinique ontwikkelde en zich met een vooralsnog geringe snelheid in W-N-Westelijke richting bewoog, is blijkens een bericht uit Port of Spain, gisteren over Saint Lawrence op Barbados getrokken. Van verscheidene huizen werden de daken afgerukt, terwijl kabel-verbindingen werden verbroken, waardoor de hoofdplaats Bridgetown van de buitenwereld was afgesloten.

Naar hedenmorgen, eveneens uit Port of Spain, werd gemeld, heeft de gouverneur van de Britse Bovenwindse eilanden, Colville Deverell, de bewoners van deze eilanden gisteravond vanuit Grenada over de radio aangespoord kalm te blijven in afwachting van de orkaan. Hij waarschuwde de mensen zich voor te bereiden op aanzienlijk verlies van veldgewassen en andere niet-duurzame goederen.

Hoewel de orkaan, ruw geschat, zich op 600 kilometer afstand van de eilanden Bonaire, Curaçao, en Aruba bevindt, is de Meteorologische Dienst toch reeds diligent en heeft deze dienst gisteren reeds de eerste voorlopige waarschuwing, o.a. aan de Gezaghebber van Aruba doorgegeven. Als gevolg hiervan is op dit eiland reeds een spoedvergadering gehouden om de maatregelen te bespreken, die genomen moeten worden, wanneer de orkaan onverhoopt op haar weg naar het Westen over dit eiland mocht gaan.

Ook op Curacao

Naar wij hedenochtend van de Gezaghebber van Curaçao, de heer M. P. Gorsira vernemen, heeft ook hij reeds op voortvarende wijze de nodige voorbereidende maatregelen genomen, ten einde aan alle eventualiteiten het hoofd te kunnen bieden. Zo heeft de Gezaghebber aan D.O.W. opdracht gegeven alle duikers op het eiland te controleren. De havenmeester werd verzocht de schepen zonder radar, die de haven verlaten, voor de orkaan te waarschuwen.

De Gezaghebber deelde ons voorts mede, dat enige tijd geleden een z.g. „orkaan-order" is opgesteld, waarin de taak, werkwijze en werkverdeling van alle diensten, die in actie moeten komen bij orgaan-gevaar, nauwkeurig omschreven staan. De Gezaghebber is op deze wijze in staat binnen een uur na het tijdstip dat dit nodig geacht wordt, alle gewenste maatregelen te doen uitvoeren.

Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer ontvingen wij nog twee berichten uit Port of Spain.

In het ene wordt melding gemaakt van het feit, dat de orkaan „Janet" gisteravond op Barbados aan tien mensen, die dekking hadden gezocht in een kerk, het leven heeft gekost, doordat het gebouw instortte.

In het andere bericht wordt gezegd, dat de orkaan naar het Noordwesten is afgebogen en, blijkens een bericht van Reuter, naar de Britse Benedenwindse eilanden trekt.

De 82.000 inwoners van Grenada brachten een nacht van verschrikking door, terwijl krachtige winden en hoge zee het cacao- en specerij-eiland teisterden.

De Meteorologische Dienst deelde ons het volgende mede:

In de loop van de nacht heeft een vliegtuig de orkaan „Janet" weer verkend en wel vooral met radar. De positie, die dit vliegtuig tussen middernacht en 4 uur 's morgens voor het centrum van de orkaan opgaf, deden vermoeden, dat „Janet" een kleine boog naar meer Noordelijke richting beschreef, die de dreiging voor de Benedenwindse eilanden zou verminderen.

Om 11 uur Curaçaose tijd vloog een volgend, van Puerto Rico afkomstig, marinevliegtuig alweer in het oog van de orkaan en bepaalde de positie op 12½ N. 64 W.

Ofwel 550 km afstand van Willemstad in 'n richting tussen Oost en O-N-Oost. Dit betekent, dat de orkaan zich sedert vanmorgen in een Westelijke richting heeft verplaatst. Wanneer deze baan en verplaatsingssnelheid zich handhaven, moet er op gerekend worden, dat de orkaan ten N. van Bonaire, Curaçao en Aruba langs gaat op een afstand van ongeveer 100 KM. Uiteraard moet deze verwachte baan met enige reserve worden gegeven.

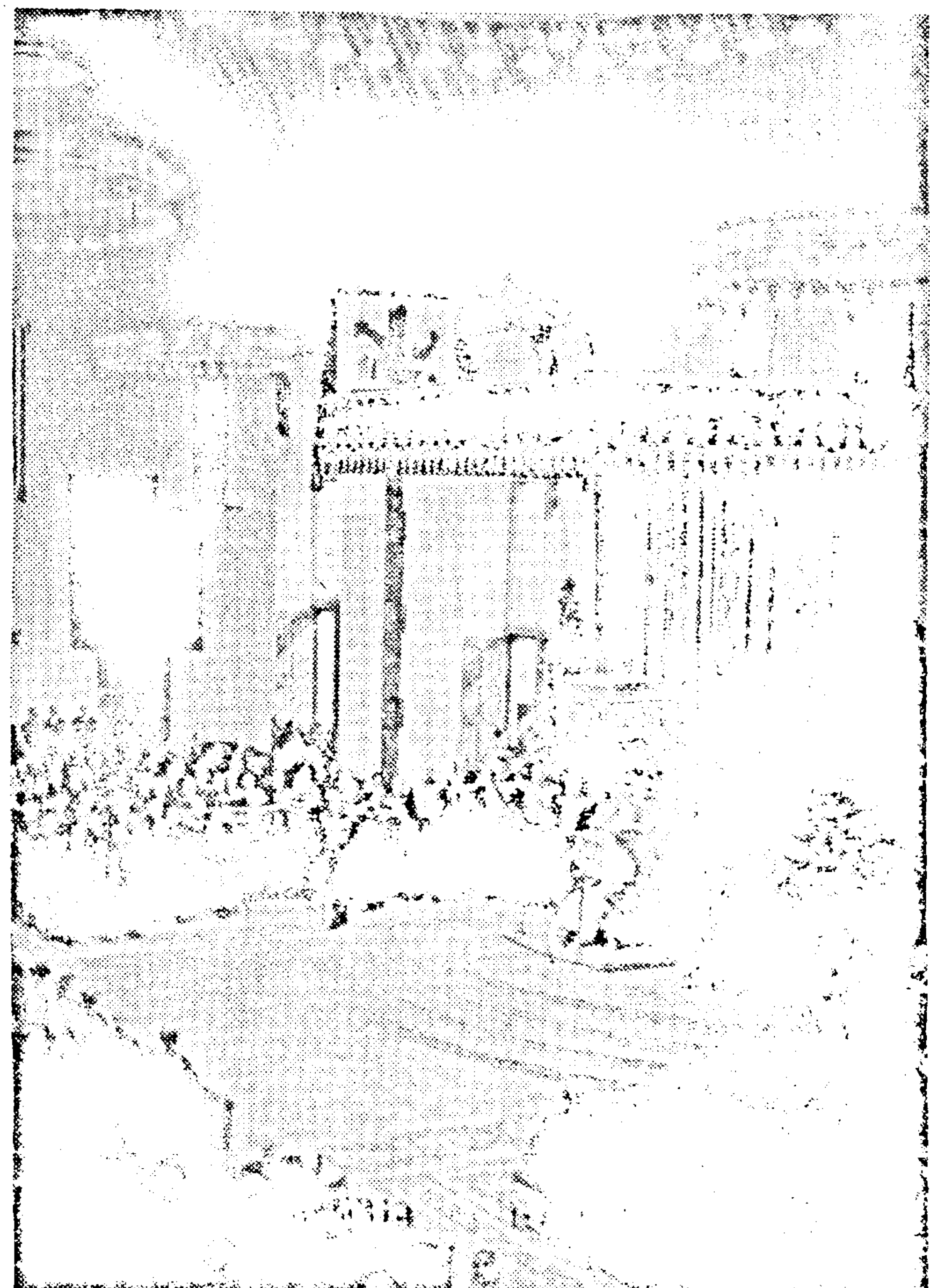
Sterke winden kunnen vóór morgenochtend op onze eilanden niet verwacht worden.

Nadere berichten over het gedrag van deze orkaan zullen via de radio bekend worden gemaakt.

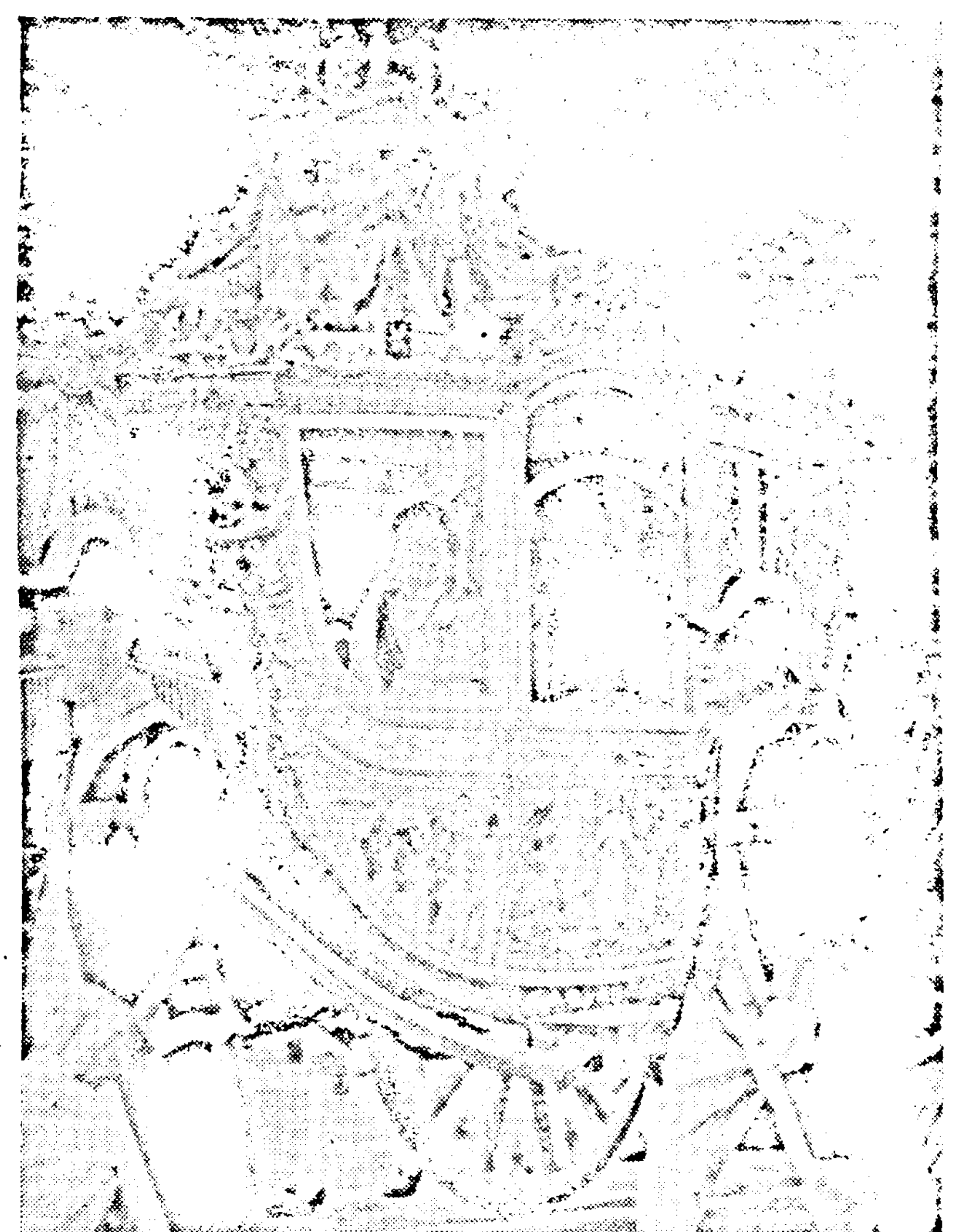
K.L.M.-DIRECTEUR EREBURGER VAN TEXAS

's-Gravenhage. — De president-directeur van de K.L.M., de heer I. A. Aler en de directeur F. Besançon zijn gisteren van een zakenbezoek in de Verenigde Staten op Schiphol teruggekeerd. Zij bezochten ook de grote vliegtuigfabrieken aan de Westkust van Douglas, Lockheed, Consolidated, Vultee en Boeing. De heer Aler constateerde, dat de Amerikanen op tijd zijn met de bouw van de DC-7C, zodat de levering op tijd kan worden verwacht. Aler bekeek ook vier Super-Connies, die voor de K.L.M. in aanbouw zijn. Hij bezocht onder andere de vestigingen in Texas en werd door de gouverneur van Texas benoemd tot ereburger van de staat.

Foto's van Prinsjesdag

Opening van de Staten Generaal in 's-Gravenhage. Een overzicht van de Ridderzaal tijdens de Troonrede van H.M. de Koningin.

Tienduizenden hadden zich opgesteld langs de route welke de gouden koets nam op weg naar de Ridderzaal. Geflankeerd door lakeien trekt de historische koets door de straten van Den Haag.

Opening van de Staten Generaal. Z. Exc. Min. v.d. Kieft haalt de millioenennota uit het welbekende koffertje.

Het a.s. Koninklijk Bezoek

Gala-receptie in Fort Amsterdam voor eenieder toegankelijk

Probleem van rit per caleche nog steeds niet opgelost

Willemstad. — Gisteren werd in het Cultuurcentrum een persconferentie gehouden tijdens dewelke frater Fidelius een korte toelichting verschafte op het programma ter gelegenheid van het bezoek van Koningin Juliana en de Prins der Nederlanden aan ons eiland, dat dezer dagen in onze kolommen is opgenomen.

Er zijn weer bepaalde wijzigingen aangebracht, doch wij menen er goed aan te doen aan deze stilzwijgend voorbij te gaan, nademaal het programma van de feestelijkheden t.g.t. uitvoerig zal worden gepubliceerd nadat alles definitief in kannen en kruiken is.

Ten aanzien van de route die de Koninklijke Stoet met de calèche zal nemen werden nog geen nadere mededelingen gedaan. Er doen zich n.l. enkele technische moeilijkheden voor, die nog moeten worden bekeken. Gelijk wij reeds eerder berichtten kan — tenzij de calèche van remmen wordt voorzien — dit voertuig de hoogte van de Berg Altena wel nemen, doch de afrit bezorgt ongetwijfeld moeilijkheden, wanneer de calèche niet kan worden afgeremd.

De stalmeester, de Majoor der Huzaren W. F. K. Bischoff van Heemskerck zal in de eerste week van October hier arriveren teneinde deze aangelegenheid te bestuderen.

Indien blijken mocht, dat de calèche de rit via Berg Altena niet kan nemen, dan zal waarschijnlijk een wijziging worden voorgesteld, die hierop neerkomt, dat de Koningin en Prins Bernhard met hun gevolg per auto naar Mundo Nobo zullen rijden, waar de Koningin en de Prins dan overstappen in de calèche.

Huldiging

Bij het binnenvaren van Hr Ms „de Ruyter" zullen ongeveer 2500 kinderen — zo veel mogelijk in uniform gekleed — op de open brug staan opgesteld om het Vorstelijk Paar te verwelkomen. Op de trappen van het KNSM gebouw zullen de Verenigde Curaçaose Zangkoren o.l.v. R. Boskaljon een cantate ten gehore brengen welke gecomponeerd is door de dirigent zelf op tekst van dr Engels. Op de wel zeer uitzonderlijke tekst hopen wij t.g.t. nog terug te komen.

Als twee markante bijzonderheden weten wij te melden dat totaal 121 personen in de Commissie van Ontvangst zitting hebben, die resp. door Minister President E. Jonckheer en Gezaghebber Gorsira aan de koningin zullen worden voorgesteld.

Deze commissie draagt n.l. een landelijk en eilandelijk karakter.

Tenslotte vermelden wij nog — en dit om misverstanden welke ten aanzien daarvan schijnen te bestaan uit de weg te ruimen — dat de receptie welke in de avonduren in het Fort Amsterdam wordt gehouden (Donderdag 20 October, aanvang 20.30 uur) voor eenieder toegankelijk is. Avondkleding is voorgeschreven.

Tijdens deze ontvangst zullen de bezoekers in carree worden opgesteld waarna H. M. de Koningin zich ongedwongen met (willekeurige) enkelingen zal onderhouden.

Brengt kruiser „De Ruyter" ook bezoek aan Venezuela?

Caracas. — De A.N.P.-correspondent te Caracas meldt vernomen te hebben, dat Hr Ms „De Ruyter" in de eerste helft van de maand October een officieel bezoek aan Venezuela zal brengen.

Vice-admiraal De Booy, chef van de marinestaf, zal dan een tegenbezoek brengen aan Venezolaanse hoge marine-officieren, die het vorige jaar Nederland bezochten.

Officiële bevestiging van dit bericht, dat uit Venezolaanse bron stamt, kon de ambassade te Caracas niet geven.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 7 P.V.'s en verleenden 8 maal assistentie. Door de politie werd in het Bargesbad assistentie verleend voor de 17-jarige S., die J. de L. een klap op het oog had gegeven. L. wenste echter geen aangifte te doen.

Mr Kortenhorst voorzitter van de Tweede Kamer

's-Gravenhage. — Mr Kortenhorst is wederom benoemd tot voorzitter van de Tweede Kamer.

Prinses Beatrix geniet inkomen

's Gravenhage. — Op de nieuwe begroting is voor het eerst een post "Inkomen van prinses Beatrix" opgenomen. Hiervoor is uitgetrokken Nf 275.834. Het inkomen, dat een kroonprinses krachtens de Grondwet geniet, wanneer zij achttien jaar geworden is, bedraagt Nf 300.000 per jaar. Prinses Beatrix is 31 Januari jarig en daar-

O. Beaujon geen lid van de Raad dus geen Gedeputeerde?

Willemstad. — De vraag is ons voorgelegd of de heer O. Beaujon, die in de laatst gehouden vergadering bedankte als lid van de raad, zijn functie van gedeputeerde niet had dienen neer te leggen. En men wijst ons daarbij op artikel 48 van de Eilandenregeling, waar imperatief voorgeschreven wordt, dat de gedeputeerde, wiens lidmaatschap van de eilandsraad eindigt tevens ophoudt gedeputeerde te zijn.

Het staat er duidelijk, zouden wij willen zeggen, doch aan de andere kant kan worden aangevoerd, dat de heer Beaujon door de Raad is gekozen als gedeputeerde met de beperkende bepaling evenwel, dat hij niet eerder als zodanig kan optreden dan nadat de wijziging van de Eilandenregeling kracht van wet krijgt. Anders geformuleerd; de heer Beaujon heeft bedankt als raadslid, doch kan nog niet als gedeputeerde worden beschouwd en daarom ook niet als zodanig bedanken. Overigens wordt thans t.a.v. zijn benoeming tot gedeputeerde de stelling gehuldigd, dat de Raad niet het raadslid, doch de personen Beaujon tot gedeputeerde heeft gekozen. Of deze stelling juist is laten wij hier in het midden. De raad zelf zal dit het best kunnen bevestigen.

De 15-jarige Prinses Ira Fuerstenberg is dezer dagen in het huwelijk getreden met de 31-jarige Prins Alfonso Hohenlohe Langenberg. Het huwelijk werd voltrokken op het zomerverblijf van de Fuerstenbergs, in de nabijheid van Venetië. Een charmante portretstudie van de Prinses.

Voorzitter Engelse Persraad Laat Prinses Margaret toch met rust

Sir Linton Andrews, de voorzitter van de Engelse persraad, heeft de pers verzocht niet langer bij prinses Margaret aan te dringen op onthulling van haar trouwplannen en haar met rust te laten. Hij liet zich in deze zin uit in een rede tijdens de jaarvergadering van het Institute of Journalists.

Sir Linton, zelf oud-voorzitter van het I. O. J., stak zijn mening niet onder stoelen of banken. „Ik kan het niet eens zijn met die kranten, die op het standpunt staan dat een lid van de koninklijke familie altijd het onderwerp van nieuws is", zei hij. „Ook de leden van de koninklijke familie hebben hun privé-leven, dat alle behoorlijke mensen dienen te eerbiedigen. Het is eenvoudig een kwestie van manieren."

Lonardi belooft Argentinië een democratisch bestuur

8000 gesneuvelden in strijd om verzetshaard Cordoba

Buenos Aires. — De toestand in Argentinië begint weer normaal te worden. De militairen gaan terug naar hun garnizoenen; men werkt weer en de scholen zijn niet langer gesloten. Het KLM-vliegtuig „Plancius" was gisteren het eerste burgerluchtvaart vliegtuig dat in Buenos Aires landde na de omwenteling. Na de landing betrad een Argentijns ambtenaar het toestel, die in een korte toespraak o.m. zeide: „U bent thans in een land aangekomen waar eindelijk iedereen denken en zeggen kan wat hij wil".

Gisteren speelden zich ontroerende tonelen af toen de gevangenisdeuren open gingen voor de politiek-geïnterneerden. Zij werden opgewacht door familieleden, die hen soms in jaren niet hadden gezien.

„Ik beloof mijn medeburgers dat zich onder mijn bewind nimmer een situatie zal voordoen die het volk zal verplichten de wapenen ter hand te nemen" — aldus de nieuwe voorlopige president Lonardi in een bekendmaking via de radio.

De politieke meningsverschillen, die zich beperken tot een streven verbetering in de gang van zaken te brengen, moeten invloed uitoefenen op de persoonlijke verhoudingen. Opgewekte Argentijnen moeten vrijelijk hun mening kunnen uiten."

De voorlopige president vervolgde: „Zonder de hulp van de burgerij van Cordoba, die een glorierijke bladzijde in de geschiedenis van Argentinië schreef, zou de opstand nimmer zijn geslaagd. De militairen willen graag dat de burgers hun aandeel vervullen in de wederopbouw van Argentinië".

Lonardi belastte in verscheidene provincies militairen met het uitoefenen van toezicht op het bestuur.

Lonardi ontving een gelukwens van de premier van Uruguay, die de broederlijke banden benadrukte tussen beide landen. Uruguay heeft besloten de nieuwe regering te erkennen.

Generaal Juan Uranga is benoemd tot directeur van de nationale veiligheidsstrijdkrachten, als opvolger van generaal Bergallo, lid van de militaire junta.

De marine-eenheden die deelnamen aan de strijd tegen Peron trokken onder luide toejuichingen van het publiek gisteren Buenos Aires binnen.

Hoge officieren te Buenos Aires ontkenden iets te weten over de verblijfplaats van Peron. Maar de ambassade van Paraguay maakte officieel bekend dat Peron zich aan boord van een Paraguese kanonneerboot bevindt en dat hem het traditionele asylrecht is verleend.

Volgens niet-officiële schattingen zouden bij de strijd in het gebied van Cordoba ongeveer 8000 militairen en burgers zijn gesneuveld.

De inter-Amerikaanse persvereniging te New York verzocht Lonardi zo spoedig mogelijk de installaties van „La Prensa" aan de rechtmatige eigenaars terug te geven.

Een militaire woordvoerder zeide, dat de buitenlandse pers voortaan zonder enige beperking berichten kan verzenden.

Betogers drongen het gebouw van „La Prensa" binnen en verwijderden er de portretten van Peron en Evita.

New York. — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde productie van ruwe olie per dag in de Verenigde Staten in de week tot 16 September 6.684.000 vaten tegen 6.196.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Na een geslaagde cursus

22 leden van de CPIM-bedrijfspolitie ontvangen een waardevol diploma

Feestelijke bijeenkomst in de Algemene feestzaal

Suffisantdorp. — Gistermiddag vond in de „Algemene-feestzaal" van Suffisantdorp, een bijzondere bijeenkomst plaats. 22 CPIM-bewakers waren er n.l. aanwezig met hun chefs, t.w., de heren J. Herweijer, chef van deze dienst, H. Nijmeijer Algemeen assistent, wachtcommandant C. Ros van de Afd. verkeer, wachtcommandant H. C. de Kooy, Algemene Zaken, wachtcommandant H. C. van der Molen, afd. recherche en wachtcommandant A.D.J. Schoonhoven van Suffisantdorp. De 22 bewakers waren er n.l. aanwezig om het diploma in ontvangst te nemen voor het succesvol beëindigen van de „automobielcursus".

Alvorens tot de uitreiking over te gaan, sprak de heer Herweijer de geslaagden toe, waarbij hij er op wees, dat, dat het succesvol beeindigen van de cursus een stap in de goede richting is. Om middels de praktijk een volslagen monteur en chauffeur te worden. Jarenlange ervaring is nu nodig. U dient er nu zorg voor te dragen, dat U in de auto en er buiten een voorbeeld is voor anderen „Denk vooral bij het rijden aan eigen veiligheid en die van anderen.

Tot slot dankte spr. de heer Ir J. van Dalen, van de Afd. Ir. Trainingssectie, die het mogelijk maakte, dat de bewakkers de cursus konden volgen. Een apart woord had de heer Herweijer nog over voor de cursusleider de heer H. P. Ceriese. Ik heb, aldus spr. enkele keren de cursus bijgewoond, en daarbij mogen controleren, dat de heer Seriese de cursussen met groot enthousiasme en deskundigheid gaf.

Vervolgens reikte de heer Herweijer, vergezeld van een stevige handdruk, de met veel opoffering en enthousiasme veroverde verklaringen uit aan de geslaagden, vergezeld van een felicitatiebrief van de Afd. Ir - Trainingsectie met de mededeling, dat er nog een verrassing volgt uitgedrukt in geldswaarde. Na het uitreiken van de verklaringen, voerde de cursusleider de heer Seriese het woord. Spr. feliciteerde de geslaagden en sprak zijn bewondering uit, over het feit met hoeveel enthousiasme de cursisten begonnen zijn en tot het einde toe hebben volgehouden.

De laatste spreker, de hoofdbewaker F.M. Haakmat, bracht namens de geslaagden, dank aan de Maatschappij, voor de gelegenheid hen gesteld om de cursus te volgen. Onze waardering aldus de heer Haakmat, gaat in het bijzonder uit naar de cursusleider, de heer Seriese, voor zijn tijd opgeofferd aan ons en voor de meer dan bewonderingswaardige wijze, waarop hij de cursussen behandelde. Van U hebben wij een goede grondslag gehad, waarmede wij ons verder op de automobiel kunnen bekwamen. Een warm applaus beloonde deze en vorige sprekers. Op het welslagen van de cursus werd vervolgens geklonken. Wachtcommandant Ros, verhoogde de stemming van deze voor de Bewakingsdienst bijzondere bijeenkomst, door enkele van zijn goocheltruukjes te demonstreren gevolgd door Ir Van Dalen, die met echt goochelaarstrucjes probeerde de heer Ros, die het overigens niet gek doet te overtreffen.

DE GESLAAGDEN:

Het resultaat van de cursus is als volgt: De cursus duurde ruim zeven maanden, waarvan 23 cursisten deelnamen, waarvan 22 geslaagd en 1 afgewezen. De cursus was in drie groepen verdeeld als volgt: GROEP "A", "B" en "C" respectievelijk "zeer goed", "goed", "voldoende".

Voor groep "A" slaagden: C. I. Alberto, R.A. Salbach, H. U. de Mees, W.H. Popken, V. R. Anselma, G.L. Noldus, H.F. Sy-A-Ten, F.M. Haakmat. Voor groep "B"; C. J. H. Bouwman, E. Martis, L. E. Josepha, G.A. Cosster, J. E. Zieck, M. N. Makaya, W. J. Berggraaf, T. P. Bell, A. R. G. Bodeutsch. Voor groep "C": V F. Josephina, E. A. Alexander, J M. Martinus, O. M. Alberto en E. G. Pocornie.

De bedrijfspolitie neemt bij de CPIM, een voorname plaats in, niets wordt nagelaten om een degelijk en goed funtionerend corps te vormen, dat eerbied afdwingt. De manschappen zijn niet lang geleden in een keurige nieuwe uniform gestoken, de mobilofoon werd in gebruik genomen, de manschappen ontvangen niet alleen onderricht in automobielcursus, maar ook E.H.B.O., zwemmen, verkeer, brandweer, algemene Maatschappijvoorschriften en bovenal worden uittreksels onderwezen uit het boek van strafrecht. De CPIM veiligheidsdienst heeft in de laatste jaren een bijzondere vlucht genomen, dat niet alleen de Maatschappij ten goede komt, maar ook het personeel. Het is een eer om in dit corps te mogen dienen.

Openbare verkoping

Wililemstad. — Gisteren werd ten kantore van Notaris Boesveld openbaar verkocht het gebouw waarin een limonadefabriek is gevestigd op Luis Paula z/n met de daarbij behorende eigendomsgrond. De koopprijs was f. 6.500.—

S.D.L. krijgt overwinning cadeau

Willemstad. — Op het veld van het St. Thomascollege was er gisterenavond een zeer grote belangstelling voor de wedstrijd S.D.L. tegen Sito. Het werd jammer genoeg een trieste vertoning, aangezien de Sito jongens tegen 8.00 niet voltallig waren en men reeds genoeg gewacht had. De overwinning werd toegewezen aan S.D.L. op weinig bevredigende doch alleszins reglementire wijze. Integendeel, zij wilde eerlijk strijd leveren om de titel. Wij verloren daardoor een pracht wedstrijd te zien. Hierna werd de wedstrijd Lightning tegen Aquino verspeeld die met geringe cijfers door de meer ervaren Lightning van Aquino werd gewonnen. De jeugdige Aquino jongens zullen zeker in de toekomst goede resultaten behalen.

5 jaar voor messentrekker

Willemstad. — De messentrekker W., die op Zaterdagavond 13 Juli jl. de agent Wiels in de buik gestoken had, waardoor deze ernstig werd gewond, werd veroordeeld tot 5 jaar gevangenisstraf met aftrek van preventief. De steekpartij is het gevolg geweest van de verwijdering van W. uit het Stadion, waar juist een boksavond plaats vond.

W. had veel gedronken en was erg hinderlijk en werd door de agent Nepomuceno verwijderd. W. had deze agent tweemaal bedreigd en daarbij de woorden gebruikt: „Mi ta mata bo!" Een vriend van W. had eveneens getracht de dronken onverlaat te bepraten naar huis te gaan, doch W. was teruggeslopen en zag voor het stadion een agent staan, die het verkeer regelde. Hij sloop naar de agent toe en stak hem in de buik. Later pas bemerkte hij, dat hij de verkeerde agent voor zich had.

Voor deze poging tot doodslag had het O.M. 5 jaar geëist.

Ned. Antillen nemen deel aan expositie te Ciudad Trujillo

Momenteel is men in de Dominikaanse Republiek druk bezig aan de bouw van een Internationale Tentoonstelling, die in het Engels de naam „Exposition for Peace and Progress" zal dragen en op 20 December a.s. te Ciudad Trujillo wordt geopend. Vele landen in de vrije wereld zullen er aan deelnemen en de Dominicanen zelf zullen de gelegenheid te baat nemen de wereld de grote vooruitgang van hun land in de laatste kwart eeuw te tonen.

Tegelijk met de bouwwerkzaamheden van deze tentoonstelling, die een investering van 25 millioen dollars vergt, zal ook het hotel Jaragua met 100 airconditioned kamers worden uitgebreid, terwijl er nog drie nieuwe hotels zullen bij de tentoonstellingsgrond verrijzen en zullen het allerlaatste op het gebied van luxe hotels met gemodereerde prijzen betekenen.

De directie van de N.V. Hotel Mij. "El Curaçao" ziet deze grote vooruitgang in de Dominikaanse Republiek met zeer veel vreugde, want dit betekent dat meer "island hoppers" naar de Caribbean zullen worden aangetrokken, waarbij het luxueus hotel "El Curaçao" alleen maar voordeel kan hebben.

Wij vernemen, dat de Nederlandse Antillen op de komende tentoonstelling vertegenwoordigd zullen zijn en speciaal de toeristische attracties van de eilanden zullen naar voren worden gebracht.

ECHTE DIERENVRIEND

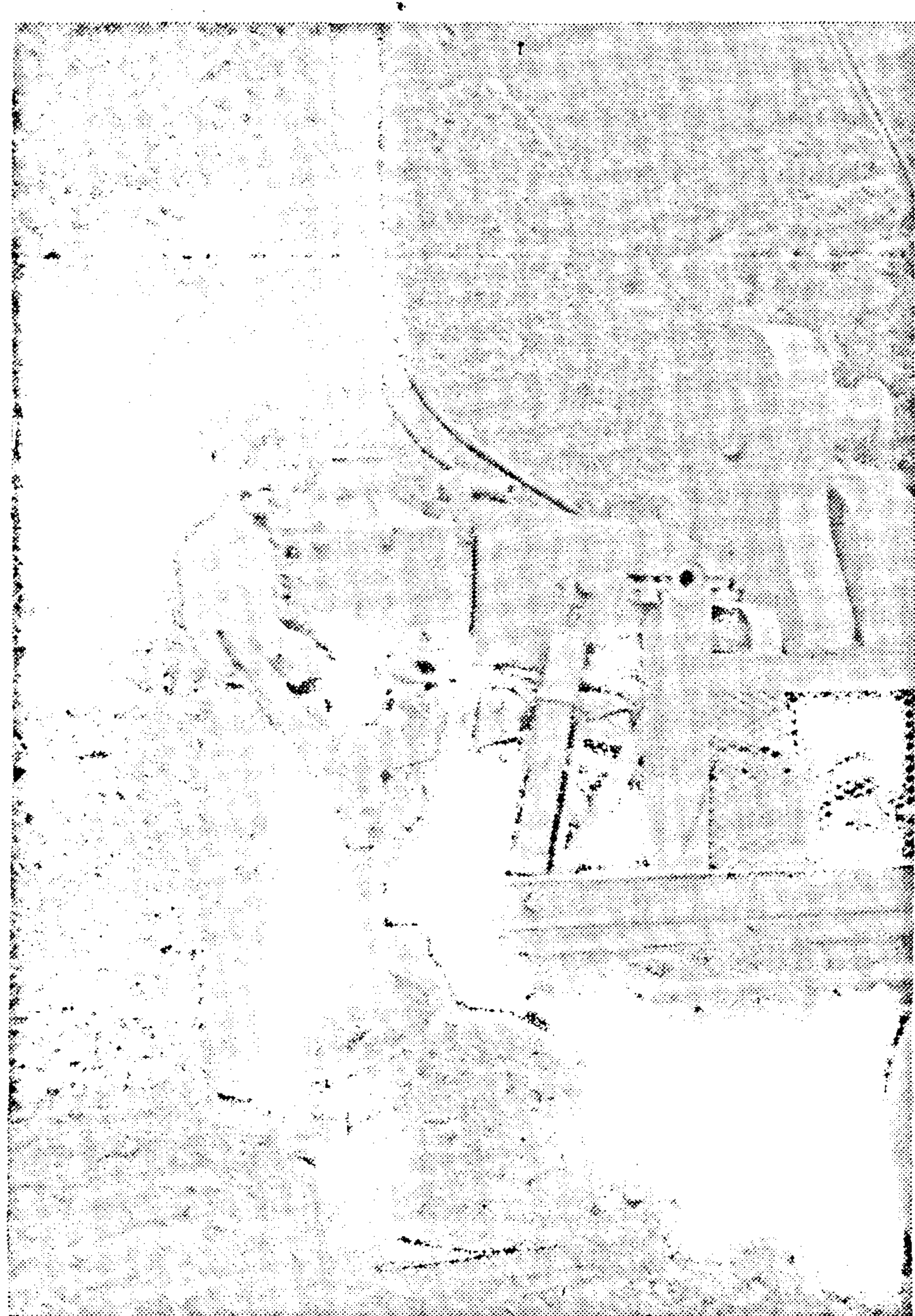
Willemstad. — Gisteren belde vanuit de Admiraalsweg de 14-jarige M.V. de politie op en verzocht om assistentie, daar zijn poesje in een 20 meter diepe put was gevallen. Door middel van de treklijn en een emmer werd het poesje weer op het droge gehaald en aan de dierenvriend teruggegeven.

Het weer

Max. temp. 31.6 C (88.9 F), min. 27 C (80.6 F) en gem. 28.9 C (24 F). Max. wind 20, min. 6 en gem. 13 knopen. Vochtigheid 78%. Helder 3, licht bewolkt 16 en bewolkt 5 uren.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK PAG. 5, VOOR SURINAAMS NIEUWS VERWIJZEN WIJ ONZE LEZERS NAAR PAG. 6.

Jan Doret en St. Michiel worden geelectrificeerd

Willemstad. — Maandag jl. werd door de N.V. O.G.E.M. een aanvang gemaakt met de electrificatie van Jan Doret, St Michiel en de omliggende huizen. Ook zal de Politie-Ontspanningsvereniging Vaerssenbaai van electriciteit worden voorzien. Hiermede wordt aan een lang gekoesterde wens voldaan.

De lengte van het net, dat geheel bovengronds uitgevoerd zal worden, bedraagt 20 km. Er zullen ongeveer 300 masten geplaatst moeten worden. Voor dit doel heeft de O.G.E.M. een speciale grondboormachine in gebruik gaan spelen bij de aanleg van electrische leidingen. In de naaste toekomst wordt hier een 300-tal woningen aangesloten, iets wat de handelaren in electrische apparaten niet onwelgevallig zal zijn, daar dit even zovele kopers van hun artikelen betekent. Er zijn nu zelfs al enige aanvragen voor airconditioners.

Op bijgaande foto ziet men de heer v. Eede met de nieuwe grondboormachine aan het werk in de omgeving van Vaerssenbaai, genomen, die voor iedere bodemgesteldheid geschikt is en het werk zal verlichten.

Als bijzonderheid vermelden wij nog, dat deze boormachine gedreven wordt door middel van Shellane gas, zodat het gas een niet onbelangrijke rol zal spelen.

VAN HET FILMDOEK

"THE MAN FROM THE ALAMO" is een product van Universal-International in Technicolor met sterren als Glenn Ford, Julia Adams, Chill Wills en Victor Jory in de hoofdrollen. Deze spannende avonturen-film wordt in CINELANDIA gedraaid.

John Stroud (Glenn) wordt door zijn vrienden uitgekozen om hun families te berichten van de optrekkende Mexicaanse troepen, die hun stad belagen.

Bij aankomst vindt hij de stad uitgemoord, zijn vrouw en zoontje inbegrepen. De enige overlevende is het Mexicaanse jongetje Carlos (Butce Cavell), die hem vertelt, dat Amerikaanse benden de hand in deze massale afslachting hebben. In de stad wordt Stroud in de gevangenis gestopt, daar men hem verdenkt van desertie. De kleine Carlos sluit zich aan bij een groep evacué's, komt onder bescherming van Beth Anders (Julia Adams) en krantenredacteur John Gage (Wills). In de gevangenis ontmoet Stroud een der outlaws, die vertelt deel te hebben uitgemaakt van de bende. Hij belooft Stroud naar de bende-leider te brengen. De beruchte bandietenhoofdman Wade (Victor Jory) zorgt er voor dat alle gevangenen de vrijheid herkrijgen. Stroud krijgt de kans zich te scharen in de boevengelederen. Wade en trawanten willen zich meester maken van het goud van de evacue's, in Stroud vinden zij echter een hindernis. Stroud speelt het klaar de groep bij tijds te waarschuwen voor Wade hen kan overrompelen. Tijdens deze poging wordt Stroud ernstig gewond en gearresteerd door Luit. Lamar (Hugh O'Brian). Later wordt zijn onschuld bewezen en mag hij leider zijn over de trein, die voor het evacueren zorgt. Bij een der aanvallen, die Wade op touw zet, komt het tot een bloedige strijd tussen Wade en Stroud. De bende wordt in de pan gehakt, Wade zelf moet het met zijn leven bekopen. Voor de romantiek zorgen Glenn Ford en Julia Adams.

De week-end-film van WEST-END "THE SARACEN BLADE" brengt ons terug naar de Middeleeuwen, waarin Kruistochten ondernomen werden naar het Heilig Land, dat in handen van de Muzelmannen was gevallen. De film is gemaakt in Technicolor en gebaseerd op de best-seller van Frank Yerby.

"THE SARACEN BLADE" voert ons mee op de kruistochten van 5 eeuwen geleden, waar avonturen, liefde, jaloezie, heldenmoed en rivaliteit aan de orde van de dag zijn.

Ricardo Montalban vervult de rol van een 13e eeuwse avonturier, in dienst van een edelman, Edgar Barrier. Vast besloten de tyrannieke Michael Ansara en diens zoon, Rick Jason, de moordenaars van zijn vader, te vernietigen, moet hij evenwel zijn plan uitstellen, wanneer hij verneemt, dat zijn aartsvijand Jason met de dochter van Barrier, Betta St. John, zal trouwen. Om zich te bezinnen, sluit hij zich aan bij de kruistochters om de Saracenen uit het Beloofde Land te verdrijven. Om vervolgens na zijn heldhaftige daden in de bloedige oorlog, zich met nieuwe moed op zijn vijanden te werpen en mogelijk ook de hand van het meisje van zijn dromen terug te winnen.

The Saracen Blade biedt aan de bezoekers alles wat van zo'n film verwacht mag worden, zoals het bestormen van vijandelijke stellingen, mantegen-man gevechten, exotische harem dansen, intrige en geladenheid van het begin tot het einde.

Muziek, dans, humor en romance vormen het thema van de Paramount musical-comedie "RED GARTERS", die dit week-end in het ROXY-theater vertoond wordt. De film is in prachtige kleuren verfilmd en op heel ander leest geschoeid, dan de gemiddelde Wild-West-thriller. Geen knallende pistolen of op-leven-en-dood gevechten spelen in deze film een rol, doch pittige "top-hits", gezongen door Rosemary Clooney en Guy Mitchell. De muziek is geschreven door Jay Livingston-Ray Evans, beiden winnaars van de Academy Award voor populaire Amerikaanse deuntjes. Gene Barry en Joanne Gilbert zorgen voor het romantisch gedeelte, terwijl de komiek Jack Carson de humoristische noot voor zijn rekening heeft.

Het verhaal begin, wanneer een eenzame ruiter (Mitchell) de stad Paradise Lost binnenrijdt op zoek naar de moordenaar van zijn broer. Zich aan de leuze in Texas houdend; "Code of the West", dat niets anders betekent, dan dat het de plicht is van de broer van een vermoorde wraak te nemen op de moordenaar, wil hij de moordenaar opsporen.

In het stadje wordt hij alles behalve hartelijk ontvangen, omdat hij samen met de beschermelinge (Pat Crowley) van Jack Carson, die de leider is van de corrupte stad, gezien is. De ontmoeting heeft in den beginne niets uitstaande met een romance, maar als Mitchell aangespoord wordt de stad te verlaten en hem verboden wordt in relatie te treden met de charmante Pat Crowley, wordt in hem de slapende hond wakker geschud. Hij denkt er niet aan de stad te verlaten en komt in botsing met. Jack Carson Als Carson in de gaten heeft dat Hitchell goed met met pistool kan omgaan, worden zij beste vrienden. Mitchell en Crowley hebben dan volop tijd om alles weer in te halen.

In "RED GARTERS" heeft de producer Pat Duggan er naar gestreefd een geheel nieuw systeem te ontwikkelen, dat misschien een voorloper zal blijken te zijn voor komende producten. Hij laat de kogels en pistolen vervangen door dansnummers en liedjes.

WEST-END:
„Saracen Blade" 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA:
„The man from the Alamo", 19.00 en 21.00 uur
ROXY:
„Red garters"; 19.00 en 21.00 uur.
CARIBE:
„Abismo de passion"; 20.00 uur
ROYAL:
„Rio Grande raders"; 20.00 uur
REX:
„Mitery submarine"; 20.00 uur
SUFFISANTTHEATER:
„Het ezeltje Bim;" 19.00 uur

APOTHEKEN.

De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Otrabanda door Botica del Pueblo; Bredestraat 82, tel. 23718; in Punda door Botica Popular; Columbusstraat 15; tel: 11269

Koningin Juliana Beker

Willemstad. — De uitslagen van de wedstrijden die gehouden werden tussen de verschillende scholen zijn als volgt: Korfbal Maria Immaculata — Wilhelminaschool 2-0, Philomenaschool — Willem de Zwijgerschool 2-1 *Voetbal* groep II Paulus College Joan Mauritsschool 1-0 en Gouv. J.R. Laufferschool tegen de Marnixschool onderbouw Rio Canario 2-1.

S.S.A. cricket competitie

Suffisantdorp. — Zondag a.s., wordt de competitie voortgezet. Van de A-klasse zullen tegen elkaar uitkomen; de Surinam c.c. en Grenada-A, en van de B-klasse: City XI en Western Front. Aanvang: 09.30 uur.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Er zijn in Groot-Brittannië 1500 dames en heren die in hun levensonderhoud voorzien door beroepshalve de hand te slaan aan andermans voeten, weshalve zij „chiropodists" heten, d.w.z. handvoetigen of voethandigen, voetverdelgers, teenkundigen, zoolvergers, nagelsnijders en gediplomeerde belagers van de likdoorn. Britse chiropodisten zijn goede chiropodisten, zoals de ervaring ons heeft geleerd. Maar ofschoon wij dikwijls vol vertrouwen onze voeten in handen gegeven hebben van Britse voetvaardigen, hadden wij nimmer kunnen bevroeden dat deze bekwame lieden gemeenschappelijk leden aan een heimelijk en groot verdriet. Dit geheim is dezer dagen plotseling geopenbaard. De Britse chiropodisten hebben een beroepsvereniging, geheten de Gemeenschappelijke Raad van Chiropodisten van Groot-Brittannië. Op last van het bestuur van deze Raad heeft de secretaris, een voetkundige, genaamd S. G. Chipper, aan alle leden van de bond een rondschrijven gezonden, waarin hij hun verzocht per omgaande mee te willen delen of zij wellicht een oplossing hadden gevonden voor het verschrikkelijke probleem dat zoveel verdriet heeft veroorzaakt in chiropodistenlevens. Het probleem is hoe men een voetzere dame, waarvan de lijden uitsluitend toe te schrijven zijn aan het dragen van te kleine schoenen, taktvol aan het verstand kan brengen dat men geen koeien kan stallen in konijnenhokken, geen zolderschuit kan meren in een boerensloot, geen [illegible] kan opdienen in een eierdopje. Op een persbijeenkomst lichtte de heer Chipper het besluit van de Raad om het rondschrijven te zenden nader toe. „De vraag is", aldus deze verdrietige voetmeester, „hoe men een dame taktvol aan het verstand kan brengen dat haar voeten niet zo klein zijn als zij verkiest te denken. Vrouwelijke patiënten worden dikwijls zeer verontwaardigd als men deze kwestie aanroert. Wij hopen dat wellicht enkelen onder onze leden een formule hebben gevonden om zulks taktvol te doen, in welk geval wij deze formule door kunnen geven aan andere collega's."

De kurk en de fles

Wij schroomden niet om aanstonds naar onze eigen chiropodist te gaan, met wie wij op zeer goede voet staan, en hem te vragen ons te willen voorlichten omtrent het probleem en het daaruit voor hem en zijn collega's voortvloeiend verdriet. Onze chiropodist, die evenals een heel groot aantal andere Britse chiropodisten George heet, drukte ons vriendelijk de hand en verklaarde zich gaarne bereid ter wille te zijn. „Laat ik beginnen, mijnheer," zei George, „met helemaal eerlijk te zijn en er geen doekjes om te winden. Onze Bondssecretaris mag dan schrijven over een ernstig probleem, maar het zou een nog veel ernstiger probleem zijn als alle vrouwen, die te kleine schoenen dragen, opeens besloten behoorlijk passende schoenen te dragen. Mijnheer," vervolgde George wijsgerig, „verreweg het grootste deel van mijn klanten zijn dames, en het grootste deel onder hen heeft mij alleen maar nodig omdat zij te nauwe schoenen dragen. U ziet waar ik naar toe wil, mijnheer. Laten we eerlijk zijn met elkaar, nietwaar? Een chiropodist moet toch ook leven." Hier zweeg hij enkele ogenblikken om de gelegenheid open te stellen hem bij te vallen. Wij vielen hem bij en erkenden volmondig het bestaansrecht van de voethandigen.

„Maar," vervolgde George, „zeg nu zelf, er zijn grenzen. Ik krijg dames onder het mes die geruïneerd zijn door het dragen van zulke kleine schoenen dat ik er wel iets van zeggen moet. U heeft er geen denkbeeld van wat voor bouwvallen ik in m'n praktijk onder ogen krijg, bouwvallen, mijnheer, de eerste ruïnes. Alleen het klimop ontbrak. Daar kwam hier bijvoorbeeld eens een Russische dame die getrouwd was met een gepensioneerde Britse kolonel. Toen zij hier voor het eerst kwam, keek ik mijn ogen uit." „Hebt U wel eens in een circus gezeten?" vroeg George onverwachts. Wij antwoordden bevestigend. „Nou, mijnheer," vervolgde George, „dan hebt U natuurlijk wel eens een clown gezien die handschoenen aan had. En als die clown zijn handschoenen begon uit te trekken kwam er bijna geen einde aan de handschoenen. Meters en meters zijn die handschoenen altijd. Of is het een hemd waar maar geen einde aan komt, of kousen, lang genoeg om te kunnen dienen als wollen truien voor lantaarnpalen. Nou, mijnheer, toen die Russische dame voor het eerst [illegible] moest ik aanstonds aan die clown denken. Ik had nooit kunnen denken dat er zoveel voet uit zo'n beetje schoen kon komen."

„En wat zei je tegen haar?" vroegen wij belangstellend. „Niks," antwoordde George beslist. „Ik wou eerst eens uit de boom kijken en, laten we nu eerlijk met elkaar zijn, mijnheer, ik heb er geen belang bij een klant bij het eerste bezoek [illegible] Een chiropodist moet toch ook [illegible]." Hij gaf ons gelegenheid [illegible] te beamen, en George vervolgde: „Ik zei dus niets en behandelde haar. Bovendien wilde ik graag [illegible] zij die massa voet terug kon krijgen in haar schoenen." Wij knikten begrijpend en vroegen om bijzonderheden. Toen verscheen er een verlegen glimlach op het gelaat van George: „Kijk eens, mijnheer," zei hij, „ik ben wel geen dokter, en bij ons [illegible] het niet zo nauw, maar wij chiropodisten hebben toch ook een beetje beroepsgeheim, en ik vertel het liever niet. Ik kan alleen maar zeggen dat het de moeite waard was." En in zijn ogen kwam een blik van ontzag bij het herdenken. „Mijnheer," vervolgde George peinzend, „heeft U wel eens geprobeerd om een champagnekurk terug te doen in de hals van een geopende fles?" Wij antwoordden met grote beslistheid dat wij wel wijzer waren. „Nou, mijnheer," zei George, „ik durf met U wedden dat die Russische dame zoiets als een peuleschilletje beschouwd zou hebben. Een goed verstaander......" zei George met een knipoog, vanwege het beroepsgeheim.

Kinderhandschoentjes

Komt die Russische dame nog bij je?" vroegen wij geïnteresseerd. „Nee, mijnheer," antwoordde George, „maar ik kan u verzekeren dat het lang heeft geduurd, voordat ik haar duidelijk kon maken waarom ze zulke slechte voeten had. En daar zit hem de kneep met dat rondschrijven van onze Bondssecretaris over takt, mijnheer. Ik probeer vanzelf altijd taktvol te zijn. Maar of je bent te taktvol en dan begrijpen ze niet waar je het over hebt. Of je bent niet taktvol genoeg en dan lopen ze weg zonder een fooi te geven en komen misschien nooit meer terug." „Een chiropodist moet toch óók leven!" zei George, bijna smekend. Wij gaven met nadruk als onze mening dat chiropodisten toch ook moesten leven, en George knikte instemmend alsof hij het altijd wel gezegd had. „Nou, mijnheer," ging George verder, „ik geef u op een briefje dat ik takt gebruikte met die Russische dame. Ik heb nog nooit zoveel takt gebruikt" „Wat zei je tegen haar?" vroegen wij met grote belangstelling, hopende ons profijt te doen. „De eerste keer ging het helemaal verkeerd," antwoordde George. „Toen de dame na de eerste behandeling betaald had — ze gaf een goede fooi, maar ik wilde mijn plicht doen, mijnheer — vroeg ik of ze wel eens een sigaar rookte." Hier schudde George verdrietig het hoofd. „Mijnheer," zei hij, „ik had moeten bedenken dat ze Russisch was. En van Russen, vooral Russische vrouwen, kun je alles verwachten. Ik had natuurlijk gedacht dat ze nee zou zeggen, en dan had ik taktvol gezegd: Als u wel sigaren rookte, zou u weten dat men geen sigaar kan roken uit een sigarettenpijpje. Maar ze zei dat ze wél sigaren rookte, en toen stond ik natuurlijk met mijn mond vol tanden. En ze keek me aan alsof ze dacht dat ik van lotje getikt was en hobbelde weg op haar houtschepen schoenen." „Houtschepen?", vroegen wij verbaasd. „Dekklading," zei George met een knipoog en vervolgde: „Veertien dagen later kwam ze terug, mijnheer, en ik nam haar opnieuw onder het mes. Ze had natuurlijk van te voren besproken en ik had mij voorbereid, omdat ik haar deze keer nu eens echt taktvol de waarheid wilde zeggen.

En ik had iets werkelijk taktvols bedacht, mijnheer. Toen ik klaar was en ze betaald had — mijnheer, ik móet zeggen, ze gaf een goede fooi — raapte ik haar handschoenen op van de stoel en gaf ze haar. Maar, mijnheer, en nu moet u goed opletten, want daar kwam de takt bij te pas, het waren niet haar handschoenen. Het waren de handschoenen van mijn vier-jarig dochtertje. Takt, mijnheer! En toen vroeg ze boos of ik niet kon zien dat die handschoenen veel te klein waren. Ze zei dat iedereen dadelijk kon zien dat het kinderhandschoenen waren, en haar eigen handschoenen zaten in haar tasje." „Nou, mijnheer, toen keek ik haar natuurlijk veelbetekenend aan. Maar zij keek terug alsof ze dacht dat ik daags na mijn geboorte op mijn hoofd gevallen was, en ging weg zonder te begrijpen wat ik bedoelde." „Nee, mijnheer," vervolgde George wijsgerig, „het is allemaal goed en wel iemand een rondschrijven te sturen en te vragen hoe je zo iets taktvol doet, maar takt ligt niet voor het oprapen. Je vindt het niet op straat mijnheer." „Takt," zei George met verheffing van stem, „is geen margarine." Wij haastten ons te beamen dat takt geen margarine was en vroegen vol belangstelling hoe George de Russische dame tenslotte aan het verstand had gebracht, dat zij zelf de schuld droeg voor haar voetzeer. „Nou, mijnheer," zei George, „veertien dagen later daagde zij natuurlijk weer op, al keek ze mij een beetje vreemd aan alsof ze zich afvroeg of ik een gevaarlijk geval was. Dat was natuurlijk vanwege de sigaren en de handschoenen van mijn dochtertje. Aan sommige vrouwen, mijnheer, is takt niet besteed. Nou ik behandelde haar voeten, en deze keer was ik vast besloten de koe bij de horens te vatten. Takt had geen zier geholpen, dacht ik bij mezelf, dus moest ik het maar eens proberen door klare taal te spreken." „Niet, mijnheer," vervolgde George met een blik vol afgrijzen, „dat ik grof was. Nee, ik was heel voorzichtig. Ik begon, toen ze betaald had, met heel lang en aandachtig naar haar schoenen te kijken, en toen zei ik dat ik niet dikwijls zulke mooie schoenen gezien had. En weet u, mijnheer, ze straalde over haar hele gezicht en zei dat ze de schoenen zelf ook erg mooi vond en dat het alleen maar jammer was dat ze een beetje aan de ruime kant waren. Zeg nou zelf, mijnheer, wat kun je daar nou tegen doen? Mijnheer, ik was zo beduusd dat ik niet wist wat ik moest zeggen. En toen zei ik maar niets, en spaarde het op voor de volgende keer." „En toen?" vroegen wij, geboeid nu de climax duidelijk nabij was. „Mijnheer" antwoordde George, „ik zal kort zijn. Ik had alle vertrouwen in takt verloren. En trouwens al mijn takt was op. Het is per slot geen margarine. Ik stevende de volgende keer recht op mijn doel af. Ik zei: „Mevrouw, het spijt me wel, maar dat gaat zo niet langer met die schoenen van u. Als u geen grotere schoenen koopt, komt u voor de rest van uw leven hier iedere veertien dagen terug. Zeg nou zelf, mevrouw, zei ik, je kunt geen twee pond aardappelen in een pondszak doen." „En wat antwoordde zij?" vroegen wij. „Mijnheer," zei George, „ze werd vuurrood in het gezicht, en weet u wat ze zei? Ze zei: Hoe ordinair! Aardappelen, alsof ze boos was over de aardappelen in plaats van over de schoenen." „En toen" besloot George verdrietig, „is ze natuurlijk nooit meer terug gekomen."

zonder te begrijpen wat ik bedoelde

dat er zoveel voet uit zo'n beetje schoen kon komen

China doet concessies

Te Genève wordt sinds 1 augustus een geheime Chinees-Amerikaanse conferentie gehouden, die wel eens grote consequenties zou kunnen hebben voor de politieke situatie in het Verre Oosten. Want als de huidige Geneefse besprekingen gunstig verlopen, bestaat er kans op een ontmoeting tussen de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, Dulles, met zijn Chinese collega, Tsjoe En-lai. Een ontmoeting die dan weer zou kunnen leiden tot een regeling van de kwestie-Formosa.

De besprekingen in Genève worden gevoerd door de Amerikaanse ambassadeur te Praag, Alexis Johnson, en de Chinese ambassadeur in Polen, Wang Ping-nan. Toen deze twee diplomaten hun onderhandelingen begonnen, hadden zij een agenda van twee punten. Op de eerste plaats zou gepraat worden over de vrijlating van in China vastgehouden Amerikanen, alsmede over de verlening van een uitreis-visum aan een aantal in de V.S. vertoevende Chinezen. Op de tweede plaats wilde men confereren „over andere practische moeilijkheden die er tussen de beide partijen bestaan", d.w.z. de kwestie Formosa, het Amerikaanse handelsembargo tegen China, en de Chinese zetel in de V.N.

Indertijd heeft ambassadeur Johnson verklaard dat hij niet tot punt twee van de agenda wilde overgaan, alvorens punt èèn bevredigend geregeld was. Een standpunt dat hem succes heeft opgeleverd; want de Chinezen, die vooral in het tweede deel van de conferentie geïnteresseerd zijn, hebben tenslotte inzake punt èèn essentiële concessies gedaan.

De Verenigde Staten hadden geëist dat in totaal 40 Amerikanen in staat zouden worden gesteld China te verlaten. Van dit aantal bevonden er zich 25 in de gevangenis, terwijl er 3 huisarrest hadden. Kort geleden verklaarde ambassadeur Wang dat 12 Amerikaanse burgers van China naar de V.S. zouden mogen terugkeren. En onlangs, op het einde van de veertiende bijeenkomst der beide diplomaten, maakte de Chinese woordvoerder bekend, dat Peking bovendien aan 7 Amerikaanse gevangenen en aan de 3 Amerikanen die huisarrest hadden, de gelegenheid zou geven „binnen enkele dagen" naar Hongkong te reizen. Voorts beloofde Wang dat de resterende 18 Amerikanen eveneens spoedig de vrijheid zouden krijgen. (Onder deze laatste groep bevinden er zich twee die indertijd „wegens spionage" tot levenslang zijn veroordeeld). Intussen had de Amerikaanse woordvoerder, Johnson, reeds bij het begin van de besprekingen de verlangde uitreis-visa toegezegd voor de groep in Amerika verblijvende Chinezen.

Kwesties betreffende gevangenen hebben de laatste jaren voortdurend aanleiding gegeven tot grote conflicten tussen Amerika en Rood-China. Een krijgsgevangenenkwestie heeft indertijd de sluiting van de Koreaanse wapenstilstand bijna twee jaar opgehouden. En op het einde van 1954 wekte het bericht van de veroordeling van 11 Amerikaanse vliegers door een Chinese rechtbank alom in de V.S. grote verontwaardiging. Intussen zijn deze vliegers echter in augustus naar hun vaderland teruggekeerd.

Met de jongste Chinese bekendmaking betreffende de vrijlating van gevangenen schijnt er een belangrijke oorzaak van de Sino-Amerikaanse spanningen uit de weg te worden geruimd. Maar overigens zal men in Washington de affaire pas als afgedaan beschouwen als ook de laatste 18 Amerikanen zijn losgelaten. Tot zólang wil ambassadeur Johnson punt èèn van zijn agenda ook nog aanhouden. Het is echter niet uitgesloten dat hij bereid zal zijn, nu toch maar vast met de behandeling van punt twee te beginnen.

Dat tweede agenda-punt is uiteraard voor de hele wereld van bijzondere betekenis. De gewapende botsingen in de Straat van Formosa hebben immers in het begin van dit jaar aanleiding tot grote bezorgdheid gegeven. In april achtte men zelfs een oorlog niet uitgesloten. Inmiddels is het in het betrokken gebied wat rustiger geworden. Maar Tsjang Kai Sjek en Tsjoe En-lai staan nog altijd als felle tegenstanders tegenover elkaar, en in een eventuele grote strijd tussen de Nationalisten en de communisten zou Amerika gemakkelijk betrokken kunnen raken.

Uit het verloop van de Chinees-Amerikaanse conferentie te Genève zou men kunnen opmaken dat Peking met Washington over de grote meningsverschillen tot een accoord wil komen. De Chinezen zullen echter hun hele houding nog drastisch moeten veranderen, indien zij werkelijk iets van de V.S. willen bereiken.

TOM POES en de Doffe Doffer

2342 — „Wat?!" gromde Super, in de gordijnen terugdeinzend.

„We zijn ontdekt!' siste' Hieper. „Ik werd aangevallen in de kelder en die Tom Poes was bezig jou te besluipen! We moeten weg zijn! Vlug baas!"

Zo sprekende gaf hij zelf het voorbeeld. Super keek woedend naar Tom Poes, die half versuft achter hem zat, wierp hem toen met een ruwe uitroep zijn instrumenten naar het hoofd en snelde daarna ook de nacht in.

Op dat moment gingen de lichten in de feestzaal weer aan en even later klonken de dreunende voetstappen van de heer Doffer reeds in de gang.

„Aha!" joelde hij, „het was een overval hoor! Deze rijmelaar had kortsluiting gemaakt!"

Zo sprekende trad hij de zaal binnen, heer Bommel bij de jaskraag voor zich uit dragend.

„Ik vertrouwde hem direct al niet!" hernam hij, „zo'n rare vent, die versjes voor wil dragen moet je in de gaten houden, zeg ik altijd maar. Geef hem maar direct een doffe doffer — verdient hij hem vandaag niet, dan is het morgen wel, haha!"

„Parbleu!" stamelde de markies, „deze Bommel is dieper gezonken dan ik dacht! Ach, zo gaat het met dat soort figuren — zij zinken altijd weer in hun nederige afkomst terug!"

Zijn gevoelige woorden werden echter overstemd door de toejuichingen voor de dappere Doffer. Deze liet zich dat minzaam aanleunen, maar hij bleef intussen waakzaam. Want toen hij een lichte beweging in de gordijnen bespeurde, tilde hij met een ruk het fluweel omhoog en onthulde zodoende de gestalte van Tom Poes die langzaam bijkwam.

Premier van Malta dreigt met aftreden

Londen. — De premier van het eiland Malta, Dom Mintoff, heeft in Londen gewaarschuwd dat hij zal aftreden, wanneer de Engelsen niet aan zijn verzoek zullen voldoen het strategisch gelegen eiland in de Middellandse Zee op te nemen in het politieke economische leven van het moederland. Mintoff verblijft momenteel in Londen voor onderhandelingen met de Engelse regering over zijn plannen Malta te doen aansluiten bij het Britse schiereiland.

Chicago. — Mevrouw Evelyn Coleman heeft tegen 41 slijters in Homewood, bij Chicago, een eis tot schadevergoeding ten bedrage van 490.000 dollar ingediend, omdat zij haar echtgenoot in zijn drankzucht zouden hebben gesterkt.

Het Britse loon- en prijsprobleem

Lonen in zes jaar 52 pct. hoger

(Van onze correspondent te Londen)

In het Bulletin voor de Industrie van de Britse Schatkist behandelt de minister van Financiën het aspect van de lonen in verband met de productie. Tussen de jaren 1948 en 1954 zijn de kosten van de arbeid in verhouding tot de productie gestegen met 27 pct., maar op zichzelf met 52 pct., omdat de productie slechts met 20 pct. is toegenomen. Hierbij komt nog, dat de binnenlandse consumptie buitensporig is toegenomen, zodat de uitvoer hieronder heeft geleden, terwijl de inkomens en de daarmede verband houdende koopkracht sneller zijn gestegen dan de productie. Deze twee oorzaken hebben geleid tot hogere kosten en prijzen. Het ernstigste van alles is, dat ondanks een vooruitgang met 12 pct. van de wereldhandel, het aandeel van Engeland daarin is afgenomen van 21 tot 20 pct., terwijl dat van Duitsland is toegenomen van 7.3 tot 15.3 pct.

Door dit alles ontstaan in het land twee kampen. Er is een dringende noodzaak, om de stijgende kosten van levensonderhoud een halt toe te roepen; ofschoon het vanzelf spreekt, dat stabilisatie het enige antwoord kan zijn op de drang naar hogere lonen, ondervindt deze poging tot stabilisatie ernstige tegenstand.

Gemis aan samenwerking

Indien de Britse regering ervoor terugschrikt om, tegen zijn eigen principes in, zijn toevlucht te nemen tot prijscontrôle, zou ze toch wel kunnen beginnen met de prijzen van de producten en diensten der genationaliseerde bedrijven in toom te houden. Eveneens zou ze een voorbeeld kunnen geven van het toepassen van bezuinigingen, waarop ze bij het publiek zo sterk aandringt. De te dien opzichte ondervonden teleurstelling komt duidelijk naar voren in het jongste overzicht van de Barclay Bank. Overigens vraagt men zich af, of de zo luid geprezen welvaart thans niet ontaardt in open inflatie, die wellicht zijn schaduw vooruitwerpt op de noodzaak van devaluatie als enig redmiddel om de hogere productiekosten en lonen op te vangen.

Aan de andere kant constateert men de houding van de vakverenigingen en de argumentering om deze te rechtvaardigen. Zij gaan uit van het standpunt, dat hoge winsten en dividenden de kosten van levensonderhoud doen stijgen en dat daarom de lonen eveneens omhoog moeten gaan.

In wezen is het zo, dat sinds het opheffen van de dividend-stop de lonen en salarissen met 43 pct. zijn gestegen, de interest- en dividendbetalingen met slechts 32 pct. Belangrijker is het nog hierbij te moeten aanstippen, dat de loonronden twee milliard zeven honderd en vijftig millioen pond sterling kosten, de interest- en dividendverhogingen slechts twee honderd en zeventig millioen.

Menige looneis is ongetwijfeld gerechtvaardigd, maar averechtse argumenten zoals bovengenoemd doen eerder kwaad dan goed en kunnen slechts voeren tot een verscherping van de uiteenlopende stromingen tussen de bevolkingsgroepen ten nadele van de vereiste eendrachtige pogingen om het land er weer boven op te brengen.

Meer dan volledige werkgelegenheid, die geen enkel redelijk mens weer zou willen zien vervangen door werkloosheid, doet eveneens ernstige problemen rijzen voor de productie en de distributie van goederen, omdat misbruiken leiden tot vertraging van afleveringstermijnen zoals dit geschiedt in de dokken. Thans kanten de vakverenigingen zich tegen het invoeren van buitenlandse werkkrachten in de kolenmijnen en tegen de voordelen, die kunnen voortvloeien uit het automatiseren van de productie.

In plaatsen als Londen hoort men vaak onzinnige verhalen over een zogenaamde afkeer van werken bij de arbeiders. Dit neemt niet weg, dat men niet blind of doof mag zijn voor veel gemis aan samenwerking op het gebied van de productie, die zou moeten worden beschouwd als een gemeenschapsbelang.

Amerikaanse senatoren op bezoek in het Kremlin

Moskou. — Vijf Amerikaanse senatoren hebben twee uur op het Kremlin vertoefd, in gezelschap van de leider der communistische partij, Khroesjtjev, en premier Boelganin, die hun vertelde dat het niet alleen mogelijk, maar ook gewenst is Amerikaanse industriële machinerie en agrarische overschotten te kopen. De Russische leiders zeiden ook dat zij meenden dat een goed begin is gemaakt wat betreft verzachting van de censuur op nieuws uit de Sovjet-Unie en verklaarden dat zij hoopten meer vorderingen te maken als resultaat van de conferentie van ministers van Buitenlandse Zaken die volgende maand in Genève wordt gehouden.

De vijf senatoren die het bezoek aflegden waren de democraten Kefauver en Frear, en de republikeinen Dworuhak, Young en Malone. Ook mevrouw Malone was er bij. Kefauver vertelde na afloop dat de twee Russen erg vriendelijk waren en veel inlichtingen verstrekt hebben. Er is gesproken over handel, de Kominform, censuur, landbouw en de uitwisseling van studenten en de algemene kwestie van vermindering van de spanning en verbetering van de betrekkingen tussen de twee landen.

Op verzoek van Malone vertelde Khroesjtsjev de senatoren ook wat over de communistische beginselen. Hij besloot: „Misschien begrijpt u het communisme niet. U bent hopeloze gevallen. We kunnen u niet tot het communisme bekeren en evenmin uw kinderen. Maar misschien zullen uw kleinkinderen het begrijpen." Hij bekende dat hij het verschil niet zag tussen de democratische en de republikeinse partij in Amerika. „Er is een microscoop nodig om het verschil tussen uw democraten en republikeinen te zien", meende hij.

Khroesjtsjev verklaarde dat er geen poging wordt gedaan de interne zaken van andere landen vanuit de Sovjet-Unie te leiden. Andere communistische partijen worden niet vanuit de Sovjet-Unie bestuurd. Ieder land is vrij om eigen plannen te maken. Young zei dat Amerika graag mangaan van de Russen wilde kopen. Khroesjtsjev antwoordde: „Ja, jullie wilt ons mangaan kopen en speelgoed aan ons verkopen." Young antwoordde dat Amerika er de voorkeur aan zou geven landbouwproducten te verkopen.

T.V. hoofdprijs

Fiscus wil de helft hebben

N. York. — De kapitein van de Amerikaanse Mariniers Richard S. McCutchen, die met assistentie van zijn vader, in een televisiewedstrijd een prijs van 64 000 dollar won door een juiste omschrijving te geven van elk der zeven gangen van het diner, dat het Britse koningspaar in 1939 aanbood aan de Franse president Lebrun, moet bijna de helft van dat bedrag, n.l. 31.150 dollar, afstaan aan belastingen.

McCutchen en zijn vrouw zijn nu vijf dagen met vacantie om zich te onttrekken aan de grote belangstelling van hun medeburgers. De kapitein heeft talrijke felicitatietelegrammen ontvangen. De minister van Marine, Charles S. Thomas, seinde „Well done" en ook de commandant van de Amerikaanse mariniers, generaal Lemuel Shepherd, gaf van zijn belangstelling blijk.

—

Een Amerikaanse filmmaatschappij gaf onlangs aan de televisie toestemming voor het uitzenden van haar nieuwste cinemascope-film met Tyrone Power. Op het spannendste moment eindigde echter de uitzending en de omroeper deelde mede: „Als u de gehele film wilt zien, dan zult u uw comfortabele stoel thuis moeten verlaten om een kaartje te kopen voor een der bioscopen."

Nieuwe relletjes tegen landmeters in Japan

Tokio. — Ongeveer zestig personen zijn gisteren gewond bij nieuwe demonstraties tegen Japanse landmeters, die werken aan de uitbreiding van een Amerikaanse luchtbasis in de buurt van het dorp Soenakawa, in de omgeving van Tokio. Een politiemacht van duizend man gebruikte traangasbommen bij een botsing met de bevolking van Soenakawa, die zich tegen de uitbreiding verzet. Vijf en twintig personen werden in hechtenis genomen.

Hanoi. — Ho Tsji-minh is afgetreden als premier van Noord-Vietnam. Hij wordt opgevolgd door Phan Van Dong, tot dusver vice-premier en minister van buitenlandse zaken. Ho Tsji-minh blijft president.

Mens of Wolf?

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

()

„Vooruit doorlopen!" riep een van de mannen. De paardjes hadden hun gevaarlijke reis volbracht. Kinderen, die jengelden en dorst hadden en pijn in hun voeten, hingen om de rokken van de vrouwen. Staan was erger dan lopen. En als je ging zitten, kon je niet weer opkomen. Twee kleine meisjes lieten zich op het gras vallen, maar dadelijk stoof een moeder er op af om ze overeind te zetten en te laten doorlopen. Ze huilde bijna zelf.

„Straks mogen ze rusten," zei ze verontschuldigend naar Erlof's moeder. „straks, als we nachtkwartier hebben gevonden."

De jongen en zijn moeder keken de troep na.

„Nu zijn ze nog goed gevoed, nu hebben ze nog wat geld, nu kunnen ze nog nachtkwartier vinden en ze komen in een ongeschonden dorp. Ik zou ze niet graag willen terugzien over een paar weken, Erlof, en nog minder zou ik met hen mee willen vluchten — vluchten voor iets dat je niet kent, alleen maar vreest, in een ziek en verwoest land."

Erlof antwoordde niet. Hij schoof alleen zijn spa weer over de andere schouder en hij stak zijn kin naar voren, maar die begon verdacht te trillen.

„Daar is ons huis en daar wacht tante Pfeiffinger. Kom jongen. We zijn zo lang weggebleven, zij zal zich ongerust hebben gemaakt."

Erlof keek omhoog naar het bruine houten huis met wit geschilderde raamkozijnen. Hij keek naar het witte hek onder de grote berk met zijn laag hangende takken vol jong groen en naar de zware, zwartgroene sparren daar achter. Hij keek naar de rook, die uit de schoorsteen kringelde en naar de wazige bergen in de verte. De zon was bezig onder te gaan en toverde rose en lila kleuren op de verre hellingen. In de diepte lag het dal, wijd en groen, met grote hoeven en kleine huizen in groepen of afzonderlijk aan de witte slingerende wegen.

„Ik heb het gevoel dat we hier toch niet blijven kunnen, moeder. We houden er tè veel van." Hij huiverde.

„We zullen pas weg gaan als het niet anders kan, en dan moeten we er vrede mee hebben."

„Och, och, och, komen jullie nog? De aardappels zijn al verbrand!" Een dwergachtig onooglijk vrouwtje kwam uit het achterhuis het tuintrapje opgescharreld. Zij droeg een scheef doekje om haar verfomfaaid hoofd dat net iets te groot voor het lichaam was. „Waar zijn jullie toch geweest? Wat is er toch gebeurd? Het hele dorp is in rep en roer. Gustaaf was hier en vertelde, dat van alle kanten vluchtelingen binnenkomen en nachtlogies willen hebben. De mensen nemen ze niet graag in hun huizen. Maar dat zullen ze nog wel leren. En Komis heeft zijn winkel opengegooid. Hij verkocht alles uit, zei hij, iedereen kon een hele sloop meel halen en suiker, had hij ook nog èn koffie. Al die tijd heeft hij ons voor de gek gehouden, door te zeggen dat hij niets meer had. En nu zegt hij plotseling: mensen, koop wat je krijgen kan, ik wil weg voordat de Ruski komen. Een sloop meel, mooi wit meel, en als je weer komt krijg je weer een sloop vol, zo lang de voorraad strekt." Zij schudde haar wonderlijk kopje en sloeg de handen driemaal in elkaar. „Maar waar hebben jullie gezeten? Wat is er met jullie gebeurd? Lene, wat is er met je handen?"

„Ik ga ze wassen, en warm je verbrande aardappels maar weer op, Annchen, want we hebben honger".

Er trok die avond en die nacht nog veel meer op de weg voorbij. Het was een lichte Meinacht met maan en een stralende sterrenhemel. Het was niet koud. Vele mensen overnachten buiten. Er waren velen nog te trots om onderdak te vragen, ze wilden zich niet als bedelaars voelen. In het huis van tante Pfeiffinger hadden er veertien hun intrek genomen. Het was een kleine, haveloze troep, die al drie weken onderweg was. Annchen had aan de kant van de weg gestaan en hen uitgekozen.

„Wij hebben het nog goed, dus je kiest de allerarmsten," had de oude pianiste bevolen.

Het waren Polen van de grensstreek. Ze hadden er een groot bezit dat vroeger Duits was geweest. Vijfentwintig jaar geleden hadden de Polen de Duitsers verjaagd, zes jaar geleden hadden de Duitsers de Polen verjaagd en nu verjoegen de Russen beiden. Ze wisten niet wie ze het meest moesten vrezen.

„Mijn ene zoon is door de Duitsers vermoord, mijn tweede door de Poolse partisanen, mijn derde door de Russen, een vierde vecht met de Engelsen, en dit is de rest", zei de oude man, terwijl hij wees op zijn troepje, dat bestond uit dochters en kleinkinderen met twee geiten.

Ze kregen eten en warme thee en er werden bedden voor hen gespreid in het onderhuis. Toen de kleine kinderen sliepen, kwam Annchen hen uitnodigen voor het concert van de avond.

Van de anderen die gewoonlijk kwamen was er vandaag niemand gekomen. Alles leefde in een te grote verwarring. Maar Erlof zat er met zijn moeder op de sofa en Annchen wiebelde op een salonstoel heen en weer met haar te korte beentjes en als traden ze een kerk binnen zo kwam de grote Poolse familie naar binnen geschuifeld, zich schamend voor de vodden die ze droegen in deze omgeving die hen deed denken aan hun welvaart van vroeger, nog niet eens zo lang geleden.

Toen de gasten zaten, sloeg de oude vrouw achter de vleugel een accoord aan en meteen was het alsof alle ruggen zich strekten en alsof er glans in de vermoeide ogen kwam. Haar eigen gezicht met alle oude plooitjes en zakjes en rimpeltjes leefde op als werd er een licht aangestoken.

„Zij speelt vanavond Bach," dacht Erlof's moeder, „om deze mensen tot rust te brengen. Een helder hoofdthema, een consequente opbouw en een dozijn variaties."

Er was deze avond geen geschut om te overstemmen, maar er was zo veel anders voor in de plaats gekomen.

„Erlof," fluisterde zij, „we moeten alles van ons afschudden, we moeten alleen in de muziek leven, in de muziek van het ogenblik."

Maar zij zei het meer tegen zichzelf dan tegen hem, voor hem was het geen kunst, hij was al weg in de muziek zoals een vlinder in zonnige heldere lucht. Zij bleef kijken naar zijn opgeheven profiel en vergat al het andere.

(Wordt vervolgd)

Nieuwe steden verrijzen, maar woningnood in Nederland mindert niet

Buitenkant van Amsterdam is niet meer te herkennen — Tragiek van de woningnood — Voor en tegen van „vrij bouwen" — Slopen blijft (van tijd tot tijd) nodig — Er dreigt een tekort aan leraren — De zorgen van een minister van onderwijs.

Het machtige gebouw van de Octrooiraad in Den Haag. Ondanks hun ruime en luchtige kantoren deserteren vele werkers van de Octrooiraad naar het bedrijfsleven, dat hun hoger salarissen biedt.

Amerika filmt in Nederland

Het gaat nog steeds niet naar wens met de bouwerij in Nederland. Zeker, er worden huizen gebouwd, hele wijken zelfs. Wie enige jaren niet in Nederland was en thans voor het eerst Amsterdam uit de richting Haarlem nadert kan zijn ogen nauwelijks geloven. Even voorbij Halfweg, op vele kilometers afstand van wat vroeger de rand van Amsterdam was, beginnen reeds de eerste straten. Reusachtige huizenblokken wisselen af met laagbouw en met grote zandterreinen, waar de heimachines en betonmolens hun werk nog moeten beginnen. Waar zich tot voor enige jaren weilanden uitstrekten ontvouwt zich thans een warnet van straten, waar de blauwe autobussen en trams van het gemeentelijk vervoerbedrijf volkomen vanzelfsprekend hun weg doorzoeken. Een jaren geleden ingepolderde veenplas heeft men weer onder laten lopen, omdat in het nieuwe stadsdeel, waar straks vier grachten aangelegd zal worden, ook waterpartijen, naar het oordeel van de stedebouwers, niet mogen ontbreken. Onwennig staat hier en daar nog een vaart of een oude watermolen als herinneringen aan een tijd, toen de stad nog niet tot hier was doorgedrongen. De boerderijen, die hier eens gestaan hebben, heeft men echter afgebroken.

Soortgelijke nieuwe stadsdelen, die in enkele jaren tijds uit de grond werden gestampt, vindt men in Rotterdam en Den Haag. Ze zijn daar grotendeels reeds voltooid, omdat steden, die tijdens de bezetting door bombardementen of andere oorlogshandelingen veel woningen verloren hebben, voorrang genoten bij de toewijzing van bouwvolumes.

Toch heeft de activiteit van de bouwwereld, hoe imponerend zij op de eerste aanblik ook aandoet, geen einde kunnen maken aan het alom in Nederland heersende tekort aan woningen. De wachtlijsten van woningzoekenden op de huisvestingbureaux in de grote, maar ook in talloze kleine steden, zijn beangstigend lang. Behalve deze lijsten heeft men in alle plaatsen een kartotheek van zogenaamde „krepeergevallen", d.w.z. van gezinnen, die zó ongelukkig zijn gehuisvest, dat toewijzing van een betere woning voor hen uit menselijke en hygiënische overwegingen dringend noodzakelijk is. Toch kunnen ook deze „krepeergevallen" slechts uiterst langzaam geholpen worden en voor elk gezin, dat men een betere woning weet te verschaffen, komen dikwijls twee of drie nieuwe gezinnen, wier toestand door gezinsvermeerdering of verval van het huis, dat zij bewonen, minstens even erg is geworden als dat van de zoëven geholpenen. Tienduizenden jongelui over het hele land zoeken naar een woning. Meestal zijn zij met enkele kamers en een keuken tevreden, maar ook deze zijn uiterst moeilijk te vinden. Verlovingen worden daardoor langer gerekt dan wenselijk is; soms huren jongelui tenslotte woningen, waarvan de huur feitelijk ver boven hun vermogen ligt, of zij offeren een belangrijk deel van hun moeizaam vergaarde spaargeld als „sleutelgeld" aan een naar het buitenland vertrekkende huiseigenaar of huurder in ruil voor de leeggekomende ruimte.

Critiek op bouwbeleid

Er is de laatste jaren veel over het woningvraagstuk en de woningnood in Nederland geschreven en gesproken. Velen nemen het de regering kwalijk, dat zij de woningbouw niet energieker aanpakt. Er zou — gezien de sterke groei van de bevolking — op nog veel ruimer schaal dan nu gebouwd moeten worden, en dan vrijwel hoofdzakelijk woningen, zo redeneert men. Het feit, dat in een tijd, waarin een zo dringende behoefte bestaat aan huizen, door de overheid nog grote, re-

De week in Nederland

presentatieve gebouwen worden neergezet, is velen een doorn in het oog. Van regeringszijde heeft men op deze en soortgelijke opmerkingen geantwoord, dat gedaan wordt wat mogelijk is. De bouw van niet-noodzakelijke gebouwen wordt reeds zoveel mogelijk beperkt, maar wanneer men nog hoger eisen zou gaan stellen aan de bouwwereld dan thans reeds wordt gedaan, zou het gevaar bestaan, dat men in een chaos terecht kwam. Waarop een deel van de over het huidige bouwtempo ontevredenen weer betoogt, dat „Den Haag" moet ophouden op bouwgebied alles te willen regelen.

Dat had zijn voordelen in de eerste jaren na de oorlog, toen er een grote schaarste bestond aan bouwmaterialen, zo redeneert men, maar thans zou men de aannemers gerust vrij kunnen laten om zoveel te bouwen als zij maar willen. De ervaring in Duitsland zou leren, dat bij een grotere vrijheid voor de bouwondernemers woningen als het ware uit de grond gestampt kunnen worden.

Huren te laag

Verdedigers van het standpunt van de regering voeren hiertegen aan, dat wanneer de regering de bouwondernemers geheel de vrije hand zou laten (thans mag er in een gemeente niet meer gebouwd worden dan het „volume" dat de regering jaarlijks toewijst) waarschijnlijk de bouw van dringend noodzakelijke volkswoningen in het gedrang zou komen. Eerst dienen de — economisch bezien nog te lage — huren in Nederland „opgetrokken" te worden, maar dat kan slechts langzaam geschieden, omdat een te drastische huurverhoging het evenwicht tussen lonen en prijzen in gevaar zou brengen. Bovendien zou, gezien de huidige schaarste aan arbeidskrachten, voorkomen moeten worden, dat een te groot deel van de werkende bevolking naar de bouwnijverheid zou trekken, die straks, als aan de woningnood een einde zal zijn gekomen, toch weer arbeidskrachten af zal gaan stoten.

Het spreekt vanzelf, dat de „gewone man" zich van deze hoogst ingewikkelde materie, waaromtrent zelfs deskundigen de meest uiteenlopende standpunten huldigen, moeilijk een voorstelling kan maken. Hem treft alleen, dat er, meer dan tien jaar na de Bevrijding, nog steeds een ernstige woningnood in Nederland bestaat en dat de regering klaarblijkelijk niet bij machte is die spoorslags te beëindigen. Het gevolg is een zeker gevoel van irritatie bij velen, wanneer dingen gebeuren, die dwars tegen het streven naar meer woningen schijnen in te gaan. Zo had onlangs in Den Haag een besluit van de gemeenteraad om een negentig bewoonde huizen die eerst enige jaren geleden tegen hoge kosten waren hersteld aan te kopen en te doen slopen, teneinde de Landsdrukkerij in de gelegenheid te stellen haar bedrijf uit te breiden, een stroom van ingezonden stukken tot gevolg. In Amsterdam beleefde men hetzelfde, toen het gemeentebestuur aankondigde, dat terwille van een verkeersverbetering een aantal als flatgebouw in gebruik zijnde grote herenhuizen bij het Weteringplantsoen afgebroken zouden moeten worden.

Woningnood en verkeersproblemen

Inderdaad maakt het een enigszins vreemde indruk wanneer de overheid juist thans, terwijl er eigenlijk nog veel meer woningen gebouwd zouden moeten worden, huizen gaat afbreken. In het geval van de Landsdrukkerij zou men de vraag op kunnen werpen, of men door de bouw van een filiaal aan de rand van Den Haag de woningen, die thans onder de slopershamer zullen vallen, niet had kunnen behouden. In Amsterdam ligt de zaak weer anders. Het verkeersprobleem is een minstens even nijpende kwestie als het woningtekort. De woningnood brengt duizenden leed, maar handhaving van een ongelukkige situatie op een knooppunt van verkeer kan de dood van onschuldige verkeersgebruikers tot gevolg hebben. Wanneer dan ook een verkeersknoop op een andere wijze ontward kan worden dan door de afbraak van enkele huizen, zal men hierin moeten berusten. In Rotterdam is men op dat gebied trouwens nuchterder. De enorme verwoestingen in de binnenstad door het bombardement van 1940 hebben de autoriteiten gelegenheid gegeven voor het verkeer in het centrum een nagenoeg ideale regeling te ontwerpen. Blijkt, dat bij de uitvoering van deze nieuwe plannen ergens nog een paar, toevallig gespaarde, woningen in de weg staan, dan schroomt men niet deze met de grond gelijk te maken en geen Rotterdammer, die er een traan om laat......

Behalve een tekort aan huizen (en aan goede, brede verkeerswegen) heeft Nederland, we zinspeelden er hierboven reeds op, ook een ernstig tekort aan arbeidskrachten, en vooral aan vakmensen. Bedrijven trachten elkaar door betere sociale voorwaarden, soms ook door de uitbetaling van „zwarte lonen", goede vakarbeiders af te snoepen, terwijl de bureaux voor beroepskeuze niet moe raken de opgroeiende jeugd te adviseren een goed handwerk te leren, vakarbeider te worden, in plaats van hun zinnen te zetten op een weinig perspectief biedend kantoorbaantje.

Mogelijkheden voor specialisten

Behalve aan vakarbeiders (en in vele bedrijven ook aan losse arbeidskrachten) bestaat er hier te lande een grote vraag naar specialisten en deskundigen op middelbaar en academisch niveau. Men behoeft de advertentiekolommen in de grote bladen slechts door te nemen om vast te kunnen stellen, welke mogelijkheden er op het ogenblik in Nederland voor jonge ingenieurs en M.T.S.-ers, Spaans sprekende correspondenten en goede accountants, maatschappelijk werksters en economen bestaan. Het gevolg van de grote vraag van het bedrijfsleven naar deze krachten is, dat de vaak minder goed betalende overheid in verschillende diensttakken de grootste moeite heeft bij het aantrekken van nieuw personeel. Voor de officiers-loopbaan zijn, dank zij de zeer behoorlijke salarissen, die hier betaald worden, de laatste tijd voldoende aanmeldingen, maar een orgaan als de Octrooiraad in Den Haag, dat een vrij groot aantal technisch-wetenschappelijke deskundigen nodig heeft voor de beoordeling van nieuwe uitvindingen, maar dat veel slechter betaalt dan de octrooi-afdelingen van grote concerns, krijgt niet alleen onvoldoende jong personeel, maar ziet ook menige ervaren medewerker overstappen naar het bedrijfsleven. In tal van diensttakken doet zich hetzelfde verschijnsel voor.

Tekort aan leraren M.O.

Hoogst ernstig is de toestand, naar een commissie van onderzoek deze dagen aan het licht bracht, bij het middelbaar onderwijs. Reeds thans is het aantal bevoegde leerkrachten nauwelijks toereikend. Neem de animo van de jongere generatie voor de leraarsloopbaan niet aanzienlijk toe, dan zal men over enige jaren voor een ernstig tekort staan. En dit, terwijl de leraarssalarissen enige jaren geleden reeds verhoogd werden. Er zijn echter tal van beroepen, waarin jonge academici aanzienlijk meer kunnen verdienen en het is dientengevolge logisch dat slechts een minderheid de zware, in verhouding weinig opbrengende, studie voor het leraarschap in één der aan de middelbare scholen onderwezen vakken kiest. Men overweegt thans van overheidswege om, evenals men dat bij de onderwijzersopleiding heeft gedaan, de studie voor leraar aantrekkelijker te maken door studievoorschotten en mogelijk ook gehele of gedeeltelijke vrijstelling van militaire dienst. Of het veel zal helpen, zolang het bedrijfsleven bereid en in staat is voor de diensten van academici en andere specialisten anderhalf of tweemaal zo veel te betalen als de overheid, blijft een open vraag.

Het tekort aan leraren en onderwijzers is overigens slechts één van de vele zorgen van de minister van onderwijs. Geen minister heeft met zoveel facetten van het Nederlandse leven te maken als deze functionaris, die niet alleen verantwoordelijk is voor het onderwijs in de Lage Landen, maar ook voor de kunsten, jeugdwerk en wetenschappen. Vooral op het gebied van de kunst plegen nogal eens voetangels en klemmen te liggen.

Opnamen voor Van Gogh-film

Zo verwijt een niet gering aantal oprechte kunstminnaars de bewindsman, dat hij enige tijd geleden wat al te lichtvaardig een aanbevelingsschrijven heeft ter hand gesteld aan een Amerikaanse filmmaatschappij, die momenteel in Nederland opnamen maakt voor een film over het leven van de beroemde schilder Vincent van Gogh. Men heeft in de kunstwereld niets tegen een verfilming van het bewogen en tragische leven van deze grote schilder, maar men vreest, dat een in Hollywood zetelende filmmaatschappij de minst hiertoe geschikte onderneming is. Hollywood heeft de neiging erg vrijmoedig om te springen met historische en kunst-historische feiten, zo redeneren de tegenstanders van de verfilming. Het gaat de Amerikanen — aldus deze kunstliefhebbers — er hoofdzakelijk om een film te maken, die het bij het grote publiek in Amerika „doet" en op de zielestrijd en innerlijke conflicten van een groot, typisch Europees kunstenaar hebben Amerikaanse scenario-schrijvers, regisseurs en spelers niet de minste kijk. In verband daarmee heeft ir. Van Gogh, een neef van de grote schilder, die verscheidene van diens schetsen en ook brieven en andere waardevolle stukken over Vincent bezit, geweigerd medewerking aan de Amerikaanse filmmensen te verlenen. Ook de directie van het Kröller-Müller Museum op de Hoge Veluwe, dat een zeer belangrijke van Gogh-verzameling herbergt, wenst, ondanks het aanbevelingsschrijven van de minister, waarin alle mogelijke hulp voor de filmmensen wordt gevraagd, geen medewerking te verlenen.

De Amerikanen hebben zich van deze tegenslagen echter weinig aangetrokken. Zij hebben in Arles in Zuid-Frankrijk, waar Vincent heeft gewerkt, buitenopnamen gemaakt en niet lang geleden waren zij enkele avonden druk aan het filmen in de oude binnenstad van Amsterdam. Weliswaar heeft de scène, die zij daar opnamen, zich in werkelijkheid in Den Haag afgespeeld, maar verplaatsing naar Amsterdam zou, zo redeneerden zij, meer „sfeer" aan de rolprent geven. Of men hen, die beweren, dat de Amerikanen in hun films weleens historische onnauwkeurigheden plegen, geheel ongelijk kan geven?

Eenzaam staat een watermolen aan de rand van Amsterdam tussen de [illegible] leidingen, waarvoor zand naar de voor bebouwing bestemde terreinen wordt gepompt. Over enkele maanden zal zij geheel ingesloten zijn door enorme huizenblokken.

Nog is dit huizenblok in één der nieuwe buitenwijken van Amsterdam niet gereed, of reeds patrouilleert de politie door de „straat". In deze uitgestrekte wijken bewijzen agenten te paard goede diensten.

Vijf Nederlandse artsen terug van bezoek aan Rusland

Schiphol. — Na een verblijf van veertien dagen in de Sovjet-Unie zijn de vijf Nederlandse medici, die in Rusland op uitnodiging van de Sovjet-Russische vereniging voor het onderhouden van culturele betrekkingen met het buitenland, talloze instellingen van het gezondheidswezen hebben bezocht, op Schiphol teruggekeerd.

Het waren prof. dr G. A. Lindeboom, internist aan de Valeriuskliniek te Amsterdam, prof. dr J. Goslings, reumatoloog van het Stads- en Academisch Ziekenhuis te Leiden, dr J. Verbrandy van het Antonie van Leeuwenhoekhuis te Amsterdam, dr P. J. F. Steiner, reumatoloog van het Amsterdams Centrum voor Reumatiekbestrijding en dr H. R. van der Molen, arts te Nijbroek-Terwolde en fleboloog.

Zij legden er op Schiphol tegenover de hen opwachtende journalisten de nadruk op, dat zij zich over hun indrukken van de zuiver medisch wetenschappelijke zijde van hun bezoek, nog nader wilden bezinnen en daarover eventueel te zijner tijd iets te publiceren in de medische vakpers.

Overigens noemden zij hun reis in verwachtingen niet teleurgesteld, al interessant en waren zij in hun verneende als hun woordvoerder prof. Lindeboom, dat bij dit soort bezoeken in zeker bij de door vele zo gewenst beachte uitwisseling de taalmoeilijkheden bijna onoverkomelijk zijn.

Het Nederlandse gezelschap had eerst drie dagen lang in Moskou diverse klinieken bezocht, was daarna naar Leningrad gereisd, had daar een kinderkliniek en het kankerinstituut bezichtigd en was bovendien rondgeleid „in de uitstekende bloedtransfusiedienst".

In Leningrad slaagde prof. Lindeboom erin de uitgebreide handschriften te zien van de Nederlandse medicus Boerhave en diens twee neven, handschriften die door de laatsten twee eeuwen geleden meegenomen waren toen zij naar Rusland vertrokken. Prof. Lindeboom achtte [illegible] handschriften voor Nederland [illegible] grootste belang. Men heeft [illegible] Rusland toegezegd, dat er twee [illegible] films van zullen worden gemaakt [illegible] ruil voor een aantal medische [illegible] die de Russische medici moeilijk [illegible] nen verkrijgen. De micro-films [illegible] nadat zij hier ontvangen zijn, [illegible] worden voor de bibliotheek van [illegible] Leidse Universiteit en voor de Vrije Universiteit te Amsterdam.

Na het bezoek aan Leningrad [illegible] den de arsen terug naar Moskou [illegible] zochten daar diverse ziekenhuizen [illegible] trokken toen naar de Kaukasus [illegible] Rivièra, naar de badplaats Sotsji [illegible] de Zwarte Zee. In deze omgeving [illegible] zichtigden onze landgenoten [illegible] sanatoria en herstellingsoorden.

Voor zij naar Nederland terug [illegible] den trokken zij eerst opnieuw [illegible] Moskou waar zij voordrachten [illegible] Duits hielden ieder op zijn eigen [illegible] rein.

Kleurenfilm over Mozart

Wenen. — In Salzburg wordt [illegible] opnamen begonnen van een kleuren[illegible] over het leven van Mozart. De [illegible] moet dienen ter opluistering van [illegible] festiviteiten rond het Mozart-jaar [illegible] De regie heeft Karl Hart. Deze [illegible] film is een productie van de [illegible] filmmaatschappij „Cosmopol", die [illegible] die ook de films „De laatste brug" [illegible] de recente Hitler-film van Pabst [illegible] doen vervaardigen.

Hij had geen zin om op de bus te wachten

Newmarket (Ontario). — Het was [illegible] gevallen, dat de 23-jarige Cl[illegible] sinds een paar weken met een [illegible] tige „slee" naar zijn werk kwam [illegible] „Waar haalt ie 't vandaan?" vroegen [illegible] zijn makkers zich af. Tot het raadsel [illegible] eindelijk werd opgelost: iedere [illegible] reed hij — brutaalweg — langs [illegible] garage, waaruit hij de auto ge[illegible] had en zodoende werd hij tenslotte [illegible] gesnapt en belandde hij bij de [illegible] rechter. „Waarom deed je dat?" [illegible] deze onnozel, zoals rechters wel [illegible] onnozele vragen plegen te [illegible] „Ik had geen zin om iedere keer [illegible] lang op de bus te moeten wachten [illegible] En daarom kreeg ik zin in een [illegible] Dit nu zinde de rechter juist helemaal [illegible] niet en daarom luidde zijn uitspraak [illegible] „Eén jaar gevangenis!"

—

Engelands populaire televisie[illegible] John Pertwee moest onlangs aan [illegible] slot van een programma in een [illegible] tank vallen. Hij heeft dat prompt [illegible] daan, maar de kijkers hebben er [illegible] van gezien. De regisseur had de [illegible] ra's al laten uitschakelen. De artiest [illegible] zijn programma-tijd overschreden [illegible]

Op slag genezen

Londen. — Peter Barr uit St. Faith's in Engeland, 34 jaar oud en blind geworden door oorlogsverwonding, had woorden met zijn vrouw. Hij riep nogal hard en sloeg met zijn rechtervuist in de palm van zijn linkerhand. Door de slag gebeurde er iets. Plotseling zag hij vaag zijn vrouw, voor het eerst, want hij had haar leren kennen, nadat hij blind was geworden. Binnen een paar minuten zag hij zoals vroeger. Het eerste wat hij deed, was zijn vrouw een zoen geven. De ruzie was vergeten.

Arrestaties gaan door

Strijd tegen corruptie in Indonesië stuit op verzet

Trekt P. R. Nasional zijn ministers terug uit het kabinet?

De bestrijding van de corruptie vindt in Indonesië onverminderd voortgang. Bijna elke dag hoort men van nieuwe arrestaties, en degenen die gearresteerd worden zijn bijna zonder uitzondering hooggeplaatste ambtenaren. Kennelijk wil men de bestrijding van de corruptie, die in het gehele Indonesische bestel is doorgevreten, van bovenaf beginnen. Terecht, want de lagere ambtenaren die zich aan corruptie schuldig maakten deden dit omdat bij de inflatoire tendenz in Indonesië hun salarisjes bij lange na niet meer toereikend waren, waarbij zij dan het voorbeeld van hun meerderen voor ogen hadden die corrupteerden niet alleen voor hun dagelijkse behoeften, maar „om zich in weelde te baden" zoals dat in de volksmond heet. Nu de corruptiebestrijding dus van bovenaf wordt aangepakt en bovendien getracht wordt de prijzen in Indonesië weer wat naar beneden te krijgen mag verwacht worden, dat men ook in lagere ambtenarenkringen wat voorzichtiger zal worden. Inmiddels heeft de nieuwe Indonesische regering het niet gemakkelijk, want, hoe vreemd dit ook mag lijken, er bestaat een ernstige oppositie tegen de corruptie-bestrijding.

De meest opzienbarende arrestatie is natuurlijk wel geweest die van mr Djody Gondokusumo, de ex-minister van justitie. Voorts werden echter ook gearresteerd drs. Dody Karim, het onderhoofd van het kantoor voor de import. Notosubijanto Subibjo, een ambtenaar van de centrale recherche, Tobah, het hoofd van de afdeling import van de Motorstichting, mr Katidjan, een notaris in Djakarta, Van Dulken, het onderhoofd van het deviezeninstituut en verder vele lagere ambtenaren van parket, recherche, kantoor voor de import, enz. Ook werden enkele zeer rijke Chinese handelaren gearresteerd, die bij de corrupties betrokken zouden zijn geweest.

Een pikante bijzonderheid hierbij is dat twee van hen, Yang Wei Pin en Khouw Kim Eng, nog maar onlangs aan president Soekarno Rp. 1.000.000.- hadden geschonken als bijdrage voor het door hem op te richten nationale gedenkteken. Ook werd een Nederlander gearresteerd, de heer Th. A. H. Claassen, administrateur van de onderneming Tjibuni in West-Java, en wel juist op het moment dat hij naar Nederland wilde vertrekken.

Van officiële zijde wordt over de achtergrond van deze arrestaties nog maar weinig losgelaten, terwijl ook nog de namen van een aantal gearresteerden geheim worden gehouden. Het gevolg hiervan is, dat de Indonesische pers volstaat met allerlei speculaties en dat zo nu en dan ook onjuiste berichten verschijnen. Zo werd o.a. door verschillende bladen gemeld dat aan de oud-minister van financiën, dr. Ong Eng Die, en aan de oud-minister van onderwijs, mr. Muhd. Yamin, huisarrest zou zijn opgelegd. Dat is echter niet waar gebleken. Wel is het juist, dat de ex-minister van economische zaken, mr. Iskaq Tjokrohadisurjo, uit Nederland is teruggeroepen „voor het verstrekken van inlichtingen.

De procureur-generaal heeft in verband met de vele onjuiste berichten een beroep gedaan op de pers om niet te trachten rechtstreeks inlichtingen te verkrijgen van politie, militaire politie e.d., maar zich te wenden tot het hoofdparket. Advocaat-generaal Abdul Muthalib Moro is aangewezen voor het verstrekken van inlichtingen in deze. Deze inlichtingen zijn echter vaak uiterst summier, zo in de geest van: „Wederom zijn enige personen gearresteerd. In het belang van het onderzoek kunnen hun namen nog niet bekend gemaakt worden."

Verzet tegen de arrestaties komt in eerste instantie van de Partai Rakjat Nasional, de partij waarvan mr. Djody Gondokusumo voorzitter was en die ook nu weer met een minister in het kabinet vertegenwoordigd is. Het moet niet denkbeeldig geacht worden, dat deze minister op een gegeven ogenblik door zijn partij teruggetrokken zal worden. Ook de secretaris-generaal van de PRN, Maridie Danukusumo, is reeds aan een verhoor onderworpen. Dat verhoor ging volgens de advocaat-generaal „over de methoden van de PRN bij het verwezenlijken van haar idealen bij de aanstaande verkiezingen". Netjes gezegd, maar bedoeld wordt kennelijk geknoei met stemmen.

Voorts hebben ook de communisten bezwaren kenbaar gemaakt tegen de bestrijding der corruptie, met als motief, dat de regering deze gebruikt om haar tegenstanders uit de weg te ruimen. Een dergelijk bezwaar behoeft men echter niet erg serieus te nemen. Het ligt er te dik bovenop dat de communisten het zouden betreuren als de corruptie in Indonesië minder werd, daar zij dan ook minder voedingsbodem dan ook minder [illegible] wordt.

Baby bof

Manskog (West-Zweden). — Dat [illegible] nog eens baby-bof! Niet de min of meer gevreesde ziekte bij kinderen, die in medische kringen als parotitis wordt aangeduid, maar een echt buitenkansje. Wat was het geval? Een 4 maanden oude baby, de slaap der onschuldigen slapend in een binnenshuis „geparkeerde" kinderwagen, [illegible] het avontuur, dat de bliksem in het betrokken vertrek, de kinderwagen trof, vervolgens de kamer in brand zette, terwijl hij (baby) dankzij ongedeerd bleef en lachend in de armen zijner gelukkige moeder landde. Gelukskind!

Collecties sigarenbandjes, bidprentjes, onde[illegible] scheidingstekens en doodskoppen...

(Van onze correspondent in Amsterdam)

Even voor ons uit zeulde iemand door de Amsterdamse Nes met een blijkbaar zware koffer. Bijna tegelijk gingen wij gebouw Frascati binnen. Ook hij moest dus op de ruilbeursavond voor verzamelaars zijn, die door de Nederlandse vereniging „De Verzamelaars" werd gehouden. Zich eenmaal uitgebreid geïnstalleerd hebbend in een gezellig druk lokaal, opende hij zijn koffer: de inhoud vertoonde een rijke verscheidenheid aan autonummerplaten uit alle hoeken der aarde. Inmiddels had zich een ander bij hem gevoegd, die mededeelde dat ook hij weer enige nieuwe exemplaren aan te bieden had. Hun verging het beter dan het trouwe „Verzamelaar"-lid, dat levende zeedieren vergaart, doch nog niemand heeft kunnen vinden om een ruilhandel mee te beginnen. Ook beter dan de man die een bescheiden, doch angstaanjagende collectie doodskoppen bezit. De man heeft er uiteindelijk maar een leraar in Natuurlijke Historie blij mee gemaakt.

Overigens moet men de ongeveer 800 leden van de sedert vier jaar bestaande vereniging „De Verzamelaar" eens vragen hoe blij zij met het bestaan van deze unieke instelling zijn. Uniek, want in de gehele wereld bestaat er geen andere waar verzamelaars op allerlei gebied terecht kunnen. Wat men ook vergaart, men kan lid worden, men ontvangt dan het contactblad, leest wie er zich nog meer geworpen heeft op het bijeenbrengen van bijvoorbeeld bierviltjes, bezoekt dan de dikwijls uitgeschreven ruilbeurzen en gaat wellicht met enige fel-begeerde exemplaren huiswaarts. „Fanatici," hebt u wellicht gedacht, „zonderlingen".

Doch de voorzitter van „De Verzamelaar", de heer R. J. Gelink, zegt om te beginnen dat twee leden van bekende adellijke families in Nederland, advocaten, officieren, slagersknechts, kruideniers, kantoorbedienden, doktoren, huismoeders en hoge ambtenaren dan maar zo zonderling zijn. Dat het getal van 800 leden binnenkort nog veel hoger is omdat de vereniging vooral het laatste jaar een onstuimige groei beleeft. Dat ook een aantal van 100 buitenlandse leden er op wijst, dat men in den vreemde aan iets dergelijks behoefte heeft.

Bij de verzamelaars kan men álles verwachten

Een kijkje op de ruilbeurs geeft een uitnemend inzicht in de mentaliteit van een gedegen verzamelaar. Fervente vergaarders, die hartstochtelijk en „scherp" ruilen, ontdekt men tegen de verwachting in niet. Wel overal uiterst genoeglijke gesprekken [illegible] over vorstenhuizen, [illegible] drachten, stedebouw [illegible] grafische technieken [illegible] voorts.

De afdeling filatelie [illegible] der hen behoeft voor [illegible] activiteiten geen [illegible] diging. Sigarenbandjes [illegible] zegels, suikerzakjes [illegible] erg veel gespaard, [illegible] we geen wereldschokkend nieuws mededelen. [illegible] jes, miniatuurflesjes, [illegible] re onderscheidingstekens [illegible] zijn evenzeer in trek [illegible] zijn in onze niet-verzamelaarsogen vreemdere [illegible] Bidprentjes, om maar [illegible] noemen. Toen wij ons [illegible] stelden aan een verzamelaar van bidprentjes, [illegible] de hij slechts [illegible] onze naam in zijn [illegible] voorkwam; een oude [illegible] ons, die wij nimmer [illegible] leven ontmoet hebben [illegible] nog vreemdere [illegible] was die met een [illegible] wie we plotseling [illegible] tige collectie [illegible] op Hitler, Mussolini [illegible] ser Wilhelm onder [illegible] geschoven kregen [illegible] zoiets mag men [illegible] kringen van echte [illegible] laars verkerende [illegible] zen.

De heer Gerrit Amelink, directeur van de Arubaans Technische School, is de stuwende kracht achter de grote organisatie, die momenteel honderden jongens overdag en des avonds volwassenen opleidt om een volwaardig plaats in de maatschappij te kunnen krijgen. In het latere leven zal menige werkman, die op de A.T.S. zijn opleiding heeft ontvangen, de heer Amelink dankbaar herinneren. De school zal op 22 October door H.M. Koningin Juliana officieel worden geopend.

Schoolkinderen gaan sparen voor het jeugdcentrum

Oranjestad. — Gisteren werd door het Bestuurs College toestemming verleend aan het Prins Bernhard Fonds een spaaractie van de schoolkinderen te organiseren. Dit gaat als volgt. De kinderen ontvangen een kaart, waarop hun naam, de naam van de school en dergelijke gegevens zullen kunnen worden ingevuld.

Onder deze gegevens zijn 6 vakjes aangebracht. Gedurende de komende 6 weken wordt elk vakje ingevuld, zodra de leerling een kwartje betaald heeft, dat ten goede komt aan een jeugdhuis. Zijn alle 6 kwartjes (mag ook meer gegeven worden) betaald, dan worden de resten van de kaarten, waarop de namen van de leerlingen voorkomen, in een metalen koker geplaatst. Deze koker zal achter de eerste steen worden ingemetseld, zodat de namen van hen die meehielpen aan de oprichting van zulk een jeugdhuis op deze wijze bewaard blijven. Het wordt dus ernst gemaakt met het motto: „Voor de jeugd door de jeugd".

Wij zouden gaarne de volgende suggestie daaraan willen toevoegen. Natuurlijk zijn er kinderen die een kwartje per week niet bij elkaar zullen kunnen krijgen. Er zullen er ook bij zijn, die er wel 10 of meer kunnen krijgen. Indien de kinderen met een grote portemonnaie niet alleen dit bezitten, maar ook een groot en goed hart, dan stellen zij enige van hun kwartjes ter beschikking van de armere kinderen. Daardoor zullen ook hun namen kunnen voorkomen onder hen, die meehielpen de jeugdhuizen op te richten. Het zal niet slechts een materiële, maar ook een morele steun zijn. Wie goed doet, die goed ontmoet.

CURACAO

Het verkeer

Willemstad. — De verkeersafdeling maakte gisteren 1 P.V. op en behandelde 1 lichte aanrijding. Gistermorgen werd nabij de Schroederschool op Julianadorp de vijfjarige N. de P. door een bestelwagen overreden. P. was waarschijnlijk toen de bestelauto al in beweging was op de treeplank gesprongen, maar werd door de dubbele achterwiel gegrepen. Hij bekwam een ernstige heupfractuur en is in het Sanatorium opgenomen.

Op de splitsing Caracasbaaiweg — Salinja — en Schottegatweg had gisteren een aanrijding plaats tussen een personenauto en een autobus. De oorzaak is het niet verlenen van voorrang.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 7 in en 11 uit; tankschepen 6 in en 10 uit; zeilschepen 13 in en 8 uit. Passagiers landend 1, vertrokken 32 en doorgaand 368.

Hato: Vliegtuigen 10 in en 10 uit. Passagiers landend 101, vertrokken 88 en doorgaand 94.

Santa Anna nr Pto Cabello, **Antilia** nr Aruba, **Troaran** nr Cristobal, **Caribe** nr Turbo, **Antoniotto Uso di Mare** v. La Guayra nr Carthagena, **Alcoa Clipper** v. Kingston nr La Guayra, **Atletes** v. Aruba nr Azua, **Taranak** v. Londen nr Cristobal, **Winding Bay** v. Aruba nr Ciudad Trujillo, **Hornbay** nr Sta Martha en **Jacks Bay** v. Miami.

Het eigenlijke doel van het Nationaal Geschenk

Oranjestad. — Aangezien er nog al wat verwarring bestond ten aanzien van het Nationaal Geschenk, vonden de leden van het Prins Bernhard Fonds het aanbevelenswaardig nogmaals een uiteenzetting te geven van het eigenlijke doel van het Nationaal Geschenk. Wegens verlof, ziekte en andere oorzaken, waren slechts aanwezig de heer L. C. Kwartsz en mevr. E. Veenhuys—Gpier, beide leden van het B.P.F. Mevr. Veenhuys doet de administratie en neemt het secretariaat waar voor Aruba.

De heer Kwartsz begon de bijeenkomst met mevr. Veenhuys complimenteus lof toe te zwaaien voor het ongelooflijke vele werk, dat zij reeds in het belang van de Arubaanse bevolking had gedaan. Z.i. was het woord Nationaal Geschenk ongelukkig gekozen, want het is geen geschenk aan de Koningin. Slechts Haar bemiddeling wordt gevraagd om de bevolking van de Nederlandse Antillen een geschenk aan te bieden.

Men heeft dit willen doen in de vorm van jeugdcentra. Immers is ook in vorige bekendmakingen steeds het accent gelegd op de jeugd en in dit opzicht bestaat er enig verschil met de andere eilanden. Het Prins Bernhard Fonds is voor de gehele Nederlandse Antillen, en om ons nu maar tot Aruba te bepalen, de gelden, welke op Aruba verzameld worden, komen dan ook uitsluitend Aruba ten goede. In het geval Nationaal Geschenk werd hier een kleine wijziging ingebracht, door de Bovenwinden, die niet over eenzelfde financiële draagkracht beschikken als Aruba en Curaçao, een klein percentage af te staan, een geste welke door eenieder werd toegejuicht.

Het Nationaal Geschenk wordt Hare Majesteit de Koningin aangeboden, onmiddellijk nadat Zij voet op Antilliaanse bodem heeft gezet. De Koningin verzoekt daarop dit geschenk aan te wenden voor de bevolking van de Nederlandse Antillen. Dit geschenk zal op Aruba bestaan uit **Jeugdhuizen of Jeugdcentra in verschillende districten.** Daarom moet de gehele bevolking medewerken dit geschenk mogelijk te maken. Het worden niet alleen maar gebouwen, het worden tehuizen, waar de kinderen hun huiswerk kunnen maken, indien zij daartoe thuis niet de gelegenheid hebben, hun vrije uren te besteden. Commissies, die richtlijnen zullen moeten geven en die zullen bestaan uit mensen uit de betreffende districten zelf, zullen in het leven geroepen worden. Alles moet worden ingezet om zoveel mogelijk gelden in te zamelen. Natuurlijk zal ook het Bestuur een (laat ons hopen stevige) duit in het zakje doen, maar niet vergeten mag worden dat het een geschenk is voor Aruba's jeugd.

Mogelijk bestaat er gelegenheid, dat indien bv. des morgens de centra voor de jeugd gesloten is, de huizen voor een vergadering van andere groepen gebruikt kunnen worden, doch dit hangt niet van de ouderen af, doch van de jeugd. Het is haar huis en zij zal het voor het zeggen hebben. Het ligt verder in de bedoeling rondom de huizen sportvelden te doen aanleggen ,doch ook binnen zal er gelegenheid tot sportbeoefening worden gegeven. De zelfwerkzaamheid van de jeugd moet tot ontplooiing worden gebracht Als centraal punt zal misschien, doch dit is nog niet geheel zeker, het Prins Bernhard Fonds blijven fungeren. Mogelijk wordt er een adviesraad opgericht.

De tijd, welke ons nog scheidt van het bezoek van H.M. de Koningin, zal worden besteed aan alle activiteiten, waarvan de baten in het P.B.F. (of Nationaal Geschenk) worden gestort. Wij krijgen nu een bijzondere fair en dan niet te vergeten de anjeractie. Bovendien zullen nog intekenlijsten rouleren. Over de fair zullen wij binnenkort vele bijzonderheden publiceren.

Dat het Nationaal Geschenk als eerste op het uitgebreide programma staat, moge wel een teken zijn, dat het tevens het voornaamste punt uitmaakt. Wij wekken dan ook gaarne eenieder op de witte anjers te kopen welke tegen weer en wind bestand zijn, om er de huizen, vlaggemasten, auto's e.d. mede te versieren. De opbrengst komt de jeugd ten goede.

Feria Regalo Nacional wordt fair van bijzondere betekenis

Vier Zuid Amerik. landen zullen exposeren

Oranjestad. — Als de centrale leiding van een fair in handen wordt gelegd van een man als Jorge de Castro, dan kan men tevoren wel zeggen, dat het iets bijzonders zal worden. Hoe groot het vertrouwen in de heer de Castro is en bovendien met het doel van de fair voor ogen, bleek wel spoedig. De medewerking van alle zijden was enorm en daardoor kon er van de fair ook iets bijzonders worden gemaakt.

Regalo Nacional zal vele stands hebben. Vier Zuid Amerikaanse landen hebben een stand toegezegd, n.l. Venezuela, Columbia, Sto. Domingo en Panama en ook Suriname zal er een tent hebben met speciale Surinaamse gerechten.

Mevrouw Aura Croes kreeg de leiding van de keukens en alle districten zullen er een bepaald gerecht maken. Men kan dus met zijn bord van de ene tent naar de andere lopen en alle gerechten er op laten deponeren. Dames, die bekend staan om haar kookkunst, zijn voor deze gelegenheid speciaal ingeschakeld.

De verschillende spelen worden verzorgd door de heer H. Rodriguez, de heer Jan Lacle verzorgt de bars.
een concert van populaire muziek door

Het wordt eigenlijk zoiets als de Feria Rotaria maar alleen uitgebreider.

Van het programma is veel werk gemaakt en het zal bestaan uit 48 pagina's, verlucht met enkele fraaie foto's. De verzorging van de propaganda is in handen van mevr. B. Schagen en de heer Oslin Scholten. De heer Herman Kuiperi maakt het titelblad. Z.E. de Gouverneur, de Gezaghebber en mevr. Veenhuys zullen zich in enkele artikelen tot de bevolking van Aruba richten.

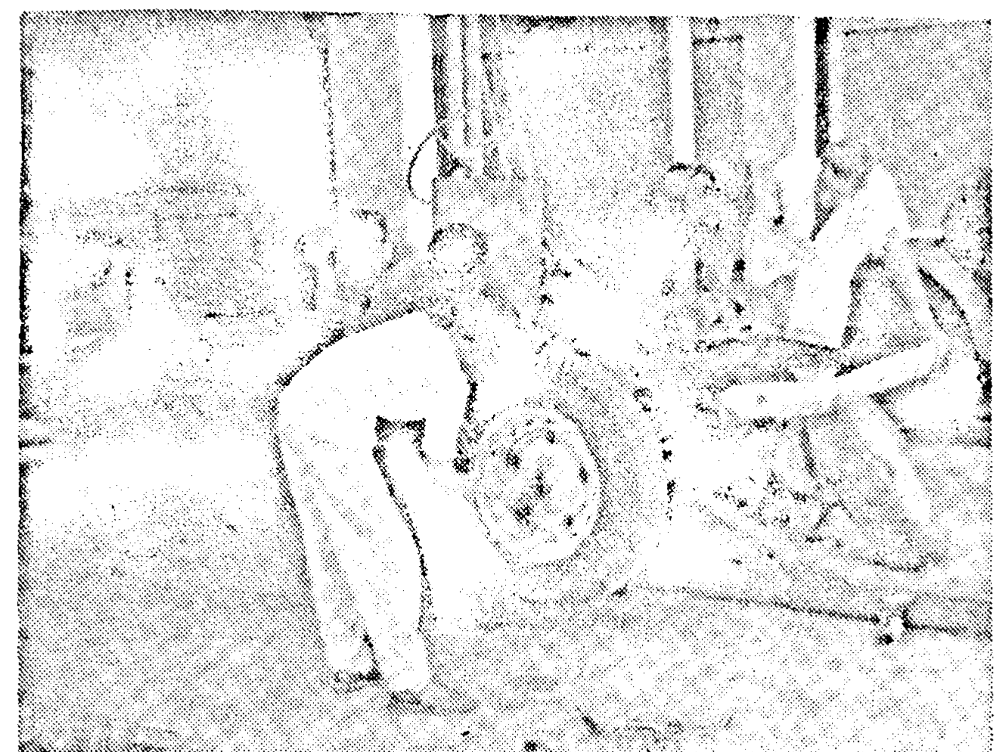
De entree's worden verkocht voor alle drie avonden, want de fair wordt gehouden op 14, 15 en 16 October. Daarmede heeft men recht op alle avonden vrij dansen. De muziek wordt verzorgd door de heer Toty Arends. Ook wordt er nog een show gegeven en mogelijk een concert va npopulaire muziek door het Arubaans Symphonie Orkest.

De medewerking is enorm en alle clubs hebben steun toegezegd. De padvinders, althans de grotere, zullen ook medehelpen. Wij wensen de organisatoren dan ook gaarne veel succes.

50 Bulgaarse officieren gearresteerd

Wenen. — Volgens berichten, die in Wenen uit gewoonlijk betrouwbare kringen in Sofia zijn ontvangen, zijn vijftig officieren van het Bulgaarse leger gevangen gezet, omdat zij blijk hadden gegeven voorstanders te zijn van een nauwer militair verbond met Joegoslavië.

Een aantal officieren had in het openbaar zijn ontevredenheid uitgesproken over de huidige betrekkingen tussen de twee landen en had aangedrongen op de vorming van een Balkan-federatie.

Voor de afdeling automontage van de ATS bestaat altijd veel belangstelling. De heer Weeber zwaait hier de scepter. De jongens van het eerste leerjaar, ze zijn dus nog geen twee weken aan de gang, worden de eerste praktijklessen gegeven. Een garage heeft welwillend verschillende oude auto's afgestaan en men begint de jongens bij te brengen hoe men een band moet afnemen en opzetten. Ook de werking van wiel en rem wordt daarbij uitgelegd.

Curacaose waardering voor Nederlandse sportwereld

Matrona had over medewerking niet te klagen

's-Gravenhage. — Op het Bondsbureau van de K.N.V.B. hebben voetbalofficials van Curaçao hun dankbaarheid en waardering overgebracht voor de wijze, waarop Pedro Matrona de laatste maanden in Nederland is geholpen. Matrona, de aanvoerder van Jong Holland en het Curaçaose elftal, kwam naar Nederland om tijdelijk in A.D.O. te voetballen en zich voor te bereiden op het examen candidaat oefenmeester. Kort na zijn aankomst brak hij zijn been. Geen voetballen dus, wel ijverig studeren. Maandag doet hij examen en 7 October vertrekt hij naar Curaçao terug.

De in Nederland aanwezige officials Mordi Maduro, voorzitter van de CVB, en A. S. Schoop, bestuurslid van Jong Holland, hebben van deze aanwezigheid gebruik gemaakt om de KNVB en ADO te bedanken voor de uitstekende zorgen, waarmee Matrona in Nederland is omringd. Beide organisaties kregen herinneringsvaantjes.

De voorzitter van A.D.O., tevens Bondsbestuurslid, A. H. Martens, verklaarde mede namens zijn medebestuursleden Kok en den Doelder, dat slechts normale naastenliefde was betracht. De secretaris-penningmeester L. Brunt, complimenteerde Matrona voor de wijze, waarop hij de voor hem bittere teleurstelling van het ongeval had overwonnen en nooit zijn goed humeur had verloren.

De bijeenkomst werd ook bijgewoond door K. Meulemans, vice-voorzitter van de Surinaamse Voetbalbond, in Nederland aanwezig, en verder de scheidsrechter K. L. van der Meer.

Valse melding

Willemstad. — Gisteren werd via de publieke telefoon op Fleur de Marie brand gemeld. Bij aankomst trof de politie een emmer, met wat verbrande vuilnis aan.

Kon. Shell plaatst vaste orders voor de aflevering van tankschepen

's-Gravenhage. — De Koninklijke Shell Groep plaatste thans vaste orders voor de aflevering van tankschepen in de jaren 1958-1960. Tot dusverre werden 34 hellingen gereserveerd waarvan 14 in Nederland en 20 in Groot Brittannië Het is mogelijk dat binnenkort nog enkele orders geplaatst zullen worden. Het ligt in de bedoeling dat de helft van deze nieuwe tankschepen een draagvermogen van 18.000 ton dwt en de andere helft een draagvermogen van 32.000 ton dwt zullen hebben.

De opdrachten zijn verdeeld over vijf Nederlandse en negen Britse werven. De werven in Nederland zijn de Kon. Mij „De Schelde" 1 tankschip van 18.000 ton; Wilton Feijenoord, 3 tankschepen van 32.000 ton; De Rotterdamse Droogdok Mij, 2 tankschepen van 18.000 ton en 2 schepen van 32.000 ton; P. Smit Jr. 3 tankschepen van 18.000 ton en de Kon. Ned. Dok- en Scheepsbouw Mij 1 tankschip van 18.000 ton en 2 tankschepen van 32.000 ton.

Wat betreft de voortstuwing is men thans van plan het voor het huidige tankbouwprogramma geldende systeem aan te houden van stoomturbines met directe aandrijving.

Uit Londen wordt bericht dat de Esso Comp. zes schepen van 36.000 ton bestelde waarvan er 2 in Engeland en vier in Duitsland zullen worden gebouwd. Dit zullen de grootste tot nu toe voor deze maatschappij gebouwde schepen zijn. Men heeft een dringende behoefte aan schepen om aan de snel stijgende vraag naar olie in Engeland te kunnen voldoen.

Het lopende bouwprogramma van de Shell Co. voor 70 schepen dat in April 1951 bekend werd gemaakt, zal volgens de plannen in 1975 uitgevoerd moeten zijn.

Bonn. — De West Duitse Bundstag (Tweede Kamer) heeft het besluit tot uitwisseling van ambassadeurs tussen West Duitsland en Rusland met algemene stemmen goedgekeurd.

Interessante rechtszaak in Suriname

16-jarig meisje huwde zonder toestemming van haar ouders

Paramaribo. — In kort geding is dezer dagen een geval behandeld met interessante verwikkelingen. Ramautar Krishnasingh procedeerde in kort geding tegen E. Kloppenburg. Een 16-jarige dochter van Ramautar had de ouderlijke woning verlaten en haar intrek genomen bij Kloppenburg. De vader eiste, dat zijn dochter naar huis zou terugkeren.

Op de zitting legde Kloppenburg bescheiden over, waaruit bleek, dat hij tot het Hindoeisme was overgegaan en daarna met het meisje gehuwd was volgens de Hindoe-ritus en onder vigeur van de Aziatische Huwelijks Verordening. Deze verordening staat Hindoes en Moslims toe om te huwen volgens van het Burgerlijk Wetboek afwijkende regelen. (Zo kan bijvoorbeeld een meisje boven de 13-jarige leeftijd zonder toestemming der ouders trouwen.)

Het huwelijk van Kloppenburg en het meisje was door een Pandit ingezegend.

Advocaat Jaggernath Lachmon, optredend voor Ramautar, wierp de exceptie op, dat Kloppenburg niet volgens de Aziatische Huwelijks Verordening kan trouwen. De considerans van deze verordening stelt, dat het betreft huwelijken van het Hindoeisme belijdende immigranten en met hen gelijkgestelden in Suriname. Uit de verordening blijkt duidelijk, dat het gaat om immigranten uit India en Indonesië en hun afstammelingen.

Kloppenburg, een creool, kan derhalve niet volgens de verordening huwen.

Lachmon merkte op, dat het duidelijk is, dat partijen hebben willen huwen zonder toestemming van de ouders. Nu het zover is gekomen, gelooft hij wel, dat de ouders van het meisje toestemming zullen geven.

De rechter zal zich nader over de geldigheid van het huwelijk uitspreken.

Interpellatie over bouwwerken

Paramaribo. — Door de Statenleden Kraag, Lachmon en Radakishun (alle drie van de oppisitie) is een interpellatievoorstel ingediend, waarin de minister van openbare werken uitgenodigd wordt de Staten inlichtingen te verschaffen over enkele bouwwerken. De interpellatie overweegt, dat volgens geruchten de ruwbouw van het stadhuis, de technische school en onderwijzerswoningen te Vredenburg niet overeenkomstig bestek en voorwaarden zijn gebouwd. Niettemin zijn ze door het gouvernement aanvaard, hetgeen voor het land financieel en ander nadeel kan meebrengen.

(Het stadhuis vertoonde verzakkingen. Men heeft de kelders toen dichtgemetseld en vol laten lopen met water om zo een maximale belasting te krijgen. Het verzakkingsproces heeft zich toen versneld. Deskundigen hopen hiermee stabilisatie te bereiken, waarna het gebouw kan worden afgebouwd).

Internaat in Hermitage

Paramaribo. — De overheid zal voor jongens uit de districten, die de Technische School bezoeken, een internaat bouwen te Hermitage. Voor het nieuwe schooljaar, dat in November begint, zullen ongeveer 60 jongens worden ondergebracht in een paviljoen, dat aan de Verlengde Steenbakkersgracht gebouwd was voor 's Lands Psychiatrische Inrichting, doch voor dat doel tenslotte werd afgekeurd.

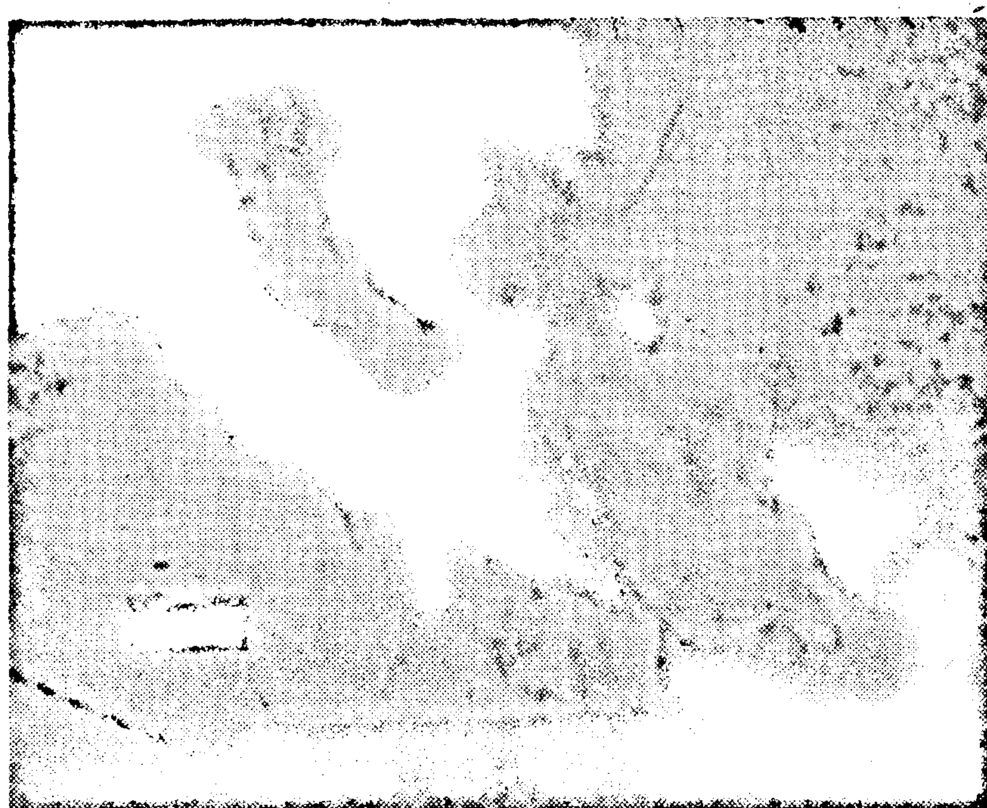
Orientatiebezoek

Paramaribo. — De heer P. Cummings, minister van huisvesting, volksgezondheid en sociale zaken in Brits Guiana, is voor orientatie in Suriname aangekomen, vergezeld van zijn echtgenote en een Amerikaanse deskundige voor volkswoningbouw, H. Mackay. Cummings vertoeft hier op uitnodiging van de Surinaamse regering om zich te orienteren, vooral t.a. v. de volkswoningbouw.

Uit Brits Guiana kwam het gerucht, dat de nieuwe gouverneur van Brits Guiana tijdens het bezoek van H.M. koningin Juliana aan Nickerie waarschijnlijk in Nickerie op een kennismakingsbezoek zal zijn.

Van de zijde van het kabinet van de gouverneur werd meegedeeld, dat een bedrag van Nf 13.119.41 werd overgemaakt aan de Stichting 1940-45 in Nederland, ingezameld door het Suriname 5 Mei 1955 comité ten behoeve van de stichting 1940-45

Mej. R. Sewpersad van het bureau sociale bijstand vertrekt eind van de maand naar Nederland, waar zij een cursus voor kinderbescherming zal volgen met een beurs van de I.L.O.

Op het Dundrod circuit bij Belfast verloren drie coureurs het leven bij een ongeluk met hun racewagens. Het waren Kim Mayers (wiens wagen een betonnen paal raakte, nadat de motor was geëxplodeerd.) Bill Smith en Richard Mainwaring, die over de kop sloeg met zijn Elva, die daarna in brand vloog. Dit zijn de brandende brokstukken van de Fraser-Nash van een vierde coureur, Ken Wharton, die zwaar gewond in het ziekenhuis moest worden opgenomen.

De gevolgen van een overplaatsing

Ontslag van dr. Tjong Wei voor het Hof

Paramaribo. — Voor het Hof van Justitie diende dezer dagen in hoger beroep het proces van de chirurg R. Tjong Joe Wei tegen het Rijksdeel Suriname, beogend zijn overplaatsing naar Nickerie ongedaan te maken. De rechter had zich in kort geding onbevoegd verklaard.

Appellants advocaat, C. van der Schroeff, betoogde dat het overplaatsen van een chirurg naar een district, waar hij zijn specialisme niet kan beoefenen, rechtsmisbruik is. Het feit, dat de regering appellant twee dagen vóór de behandeling van de zaak voor het Hof ontsloeg uit 's lands dienst wegens dienstweigering, noemde de advocaat gebrek aan égards voor het Hof en het invoeren van normen, die lager liggen dan de thans gebruikelijke. De advocaat meende, dat de rechter wel bevoegd is kennis te nemen van het geschil, daar er geen speciale rechter is aangewezen.

De raadsman van geintimeerden, mr K. van Westen, kon zich uiteraard geheel verenigen met het standpunt van de eerste rechter. Hij voerde aan, dat, waar appellant ontslagen is, het belang niet meer bestaat. Bovendien kan het spoedeisend karakter van een kort geding na het ontslag ook niet meer aanweizg zijn. Mr Van Westen betoogde, dat de rechter in kort geding slechts voorlopige voorzieningen treft, geen geschil beslecht. De rechter is in de onderhavige zaak dus a fortiori onbevoegd.

Mr Van Westen verwees naar het Algemeen Rijksambtenaren Reglement van Nederland. Volgens art. 57 van dit reglement is, wanneer het belang van de dienst het vordert, de ambtenaar verplicht zodanige andere ambtelijke werkzaamheden te verrichten als hem worden opgedragen. De heer Van Westen verwees ook naar Kranenburg, die van mening is, dat de ambtenaar geen verkregen recht kan doen gelden uit hoofde van zijn speciale werkzaamheden.

Mr Van Westen meende, dat in de Surinaamse rechtsbedeling een weliswaar betreurenswaardig hiaat bestaat waardoor de ambtenaar slechts via hierarchieke weg zijn recht kan zoeken, maar het bestaat nu eenmaal.

Karamat Ali in de branding

Paramaribo. — De Kaum Tani Persatuan heeft dezer dagen een vergadering belegd in Theater Luxor, die een vrije woelige verloop had en aan een vroegtijdig einde kwam. De voorzitter. Iding Soemita (Statenlid) hekelde de gebroeders Karamat Ali (eigenaren van Luxor), omdat zij op de Plantage Jagtlust, waarvan zij de eigenaren zijn, Javanen zouden wegwerken ten gunste van Hindostanen. Toen de heer Josef Karamat Ali, een der gebroeders, die in het theater was, hiertegen een verweer wilde doen horen, sloot Soemita de vergadering, die nog een motie van wantrouwen verwierp tegen de heer M.A. Karamat Ali, de huidige minister van justitie, die de afgelopen zeven jaar lid, adviseur en Statenlid voor de K.T.P.I. is geweest.

Mary Kok doet vergeefse aanval op wereldrecord

Kopenhagen. — Mary Kok heeft een vergeefse poging gedaan om het wereldrecord op de 400 meter vrije slag, dat sedert 1940 met 5 min. 0,1 seconden op naam staat van de Deense Ragnhild Hveger, te verbeteren. Zij verhoogde haar tempo niet op de laatste twee banen, kennelijk in de mening, dat zij pas 300 meter had afgelegd in plaats van 350 meter. Van een eindspurt was niets te merken en deze vergissing heeft haar kostbare seconden gekost. Haar tijd bedroeg 5 minuten 9 seconden.

Zij won de 100 meter vlinderslag in 1 minuut 18,9 seconden.

De Nederlandse Ada de Haan werd winnares op de 200 meter schoolslag in 2 min. 58,8 seconden, terwijl Jopie v. Alphen de 100 meter rugslag won in 1 min. 14,7 seconden.

„New York Times" noemt rol van Colombiaans staatshoofd even verfoeilijk als die van Perón

New York. — Volgens de „New York Times van gisteren heeft het Colombiaanse staatshoofd, luitenant-generaal Rojas Pinilla, zich een rol toegemeten, die even verfoeilijk is als die van de Argentijnse dictator Juan Perón.

Luitenant-generaal Pinilla kwam op 13 Juni aan het bewind met veel hoop en grote belofte, die hij nu zelf in duigen heeft doen vallen, aldus het blad. Men hoeft maar te kijken naar de toestanden in zijn ongelukkig land. Een hardvochtige één-mansdictatuur, de onderdrukking van het Congres, het einde van alle vrijheden, die in de wereld worden hoog gehouden; dat is het beeld, dat Colombia heden ten dage te zien geeft. De hele gang van zaken — aldus de "New York Times" — kenschetst zich als een van de schokkendste en meest teleurstellende evenementen in de jongste geschiedenis van Latijns Amerika.

Heden doet commerciele televisie in Engeland haar intrede

Londen. — Heden zal in Groot Brittannië de commerciële televisie haar intrede doen, waarmee tevens een einde wordt gemaakt aan een monopolie van dertig jaar in de aether. Het aantal toekijkers wordt geschat op ongeveer anderhalf millioen. Op de openingsavond zal men op het televisiescherm een groot banket in de eeuwenoude Guild Hall te Londen, gegeven ter gelegenheid van de opening, kunnen volgen.

Het heeft twee jaar van verhitte debatten in parlement, pers en op straat geduurd, voor Engeland zijn commerciële televisie kreeg.

Hypnotiseur wil Boelganin kettingroken afleren

Londen. — Een Brits beroepshypnotiseur Henry Blythe heeft de Russische premier, maarschalk Boelganin, telegrafisch het aanbod overgebracht hem te genezen van zijn kettingroken.

Blythe zeide, dat hij bereid is naar Moskou te gaan en voegde eraan toe: "Ik zou zeer teleurgesteld zijn, als ik geen antwoord zou krijgen".

Emmastad

Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Roos tel. 3209

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 24 Sept. 1200 C. L. H. Jonckheer, Hoogstraat 32, W'stad. tel. 24060

Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400

Materialen Afdeling:
P. Berends tel. 3416

Geneeskundige Dienst
Dr, Ottevanger tel. 2599
B. g. g. tel. 2400

Weekendwacht Suffisantdorp

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer C. H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086.
b. g. g. nad. inl. tel, 2400

C.S.M.

Rederij:

P. W. K. Zuiderent tel. 2950

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
W. R Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2273;
Van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO
Kindervoorstelling.
„Hans en Grietje". Aanvang: 19.00 uur. Zaal open: 18.30 uur
Kinderen f. 0.25, ouderen f. 0.50

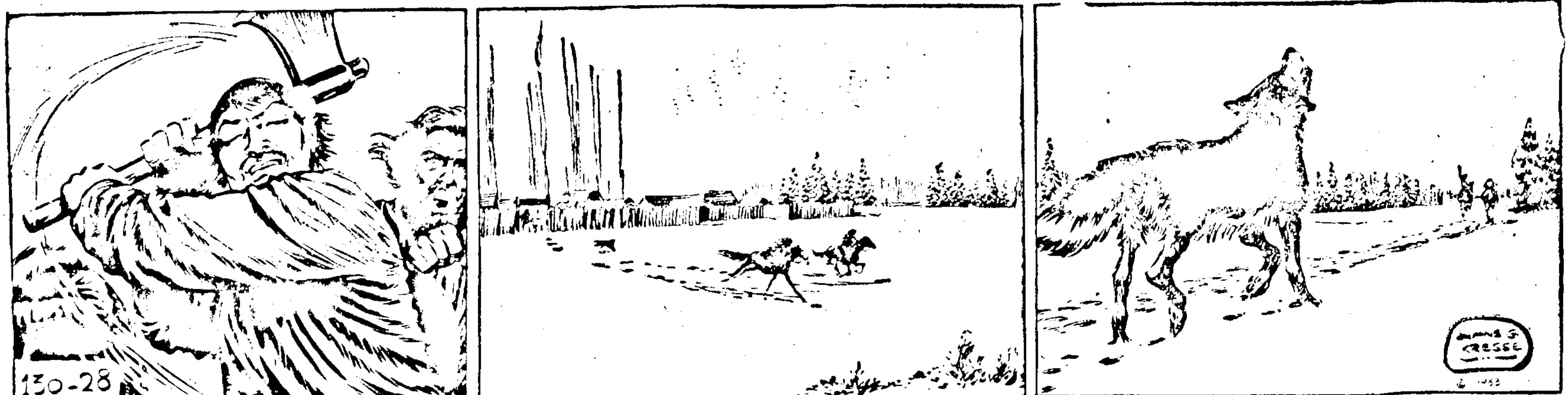
De aandacht wordt er op gevestigd dat deze film wellicht minder geschikt is voor jonge kinderen, (d.w.z. beneden 9 jaar).

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Voor kinderen
17.15 Apéritief
17.30 Franse Chansons
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.20 Nieuws van de Leeszaal
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Kinderprogramma
19.30 Wat de handel U biedt
20.30 Varieteiten
21.15 Popular Parade
21.45 Aukje poetst de plaat
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

AVROS
17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Advertenties
17.30 Cinema Luxor spreekt:
17.45 Populaire melodieën
18.00 Ethisch onderwerp
18.15 Muziek
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending.
20.00 Advertenties
20.30 V & V
20.40 Voor de jarigen
2055 Nieuws en Sluiting.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

130 De onverwachte verschijning van Kohorr vervult niet alleen Tsacha, maar ook de overige Nomaden met ontsteltenis, zij het dan om geheel verschillende redenen. Afgaande op Tsacha's beweringen, dat Kohorr door de Noorman vermoord werd, menen de bijgelovige Nomaden hier met een geestverschijning te doen te hebben en in de ontstane verwarring weten slechts Bor Khan en Tsacha hun gedachten bij elkaar te houden. De steppenhoofdman rijst bliksemsnel uit zijn zetel, doch Tsacha is sneller. Voor iemand er op verdacht is, springt hij temidden van de krijgers, die zijn vlucht naar de paardenkraal in de weg staan. De bijl maait zoevend rond en het kost de Nomade weinig moeite, zich een doortocht te banen door de verbijsterde mannen. Een gestalte duikt eensklaps naast hem op en een doffe, wanhopige stem zegt schor: „Neem mij mee, Heer! Neem mij mee. Uw vijanden zijn thans de mijne." Met een snelle blik herkent de Nomade Rorik. De Nomade antwoordt niet en terwijl de afvallige Noorman hem als een schaduw volgt, stormt hij naar de paardenkraal. Alles is zo snel en overrompelend in zijn werk gegaan, dat zij de poort reeds uit zijn, als de Nomaden nog luid gillend en zonder eigenlijk te weten wat er aan de hand is, door elkaar rennen. Aan een achtervolging denkt niemand. Niemand? „Die vervloekte wolfshond van de Noorman volgt ons," hijgt Rorik en er is angst in zijn stem. Tsacha werpt een snelle blik over zijn schouder en hoewel hij geen lafaard is, kan hij een huivering niet onderdrukken wanneer hij de kleine zwarte stip ontwaart, die geluidloos langs hun spoor voortjakkert. Ook de hond echter hebben de ontberingen van de laatste tijd hun uitwerking niet gemist en tegen de sterke taaie steppenpaardjes is hij op de duur niet opgewassen. Verder en verder raakt Wolf achter en eindelijk moet hij de strijd opgeven. Zijn flanken trillen. De tong hangt hem uit de bek en hij hijgt met piepende ademstoten. Dan heft hij de machtige kop en terwijl de twee vluchtelingen snel uit het oog verdwijnen, schalt over de witte oneindigheid van het landschap een huilende kreet. De kreet van een woedende, wanhopige, verslagen wolfshond, die treurt om zijn meester......